

Revista electronica de GO

Pro-GO

pentru cei mici!

Apare lunar
An II, nr. 2/14
februarie
2010

Radu Baciu

Interviu cu
Constantin Ghioc

GO-ul ca artă

Campionatul
European
de GO
pentru
Juniori

Lectia lui Jim

Proverbe

cuprins

pag2. **Editorial:** "Regele
a murit: trăiască regele!"
pag3. **Radu Baci:**
Marele premiu "Radu Baci"
pag4. **Interviu:** interviu cu
Constantin Ghioc
pag5. **Proverbe**
pag6. **Lecția lui Jim:**
fuseki (3)
pag7. **GO-ul ca artă:**
good and bad
pag8. **Campionatul
European de GO
pentru Juniori**
pag28. **Dincolo de joc:**
Paralele

**au participat
la redactarea acestui număr**

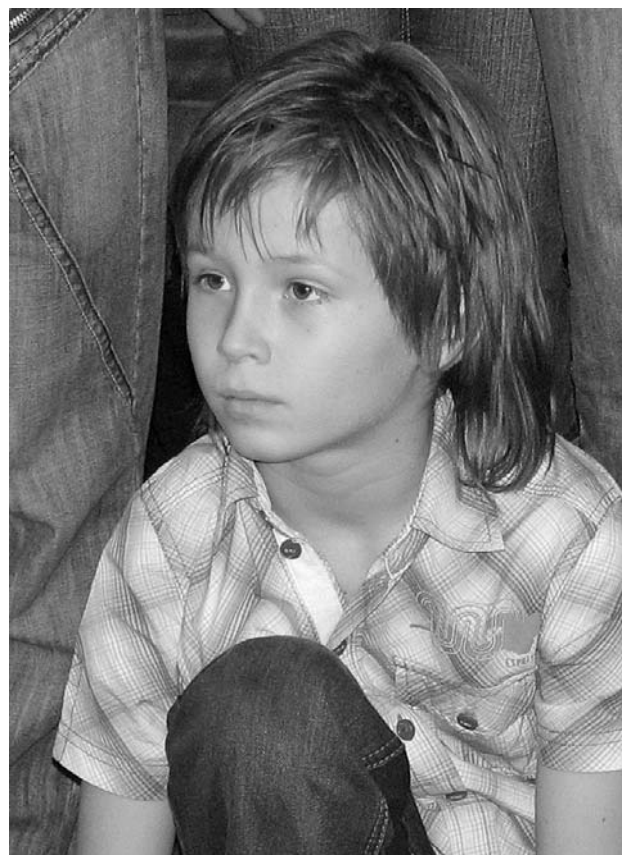
Lucian Deaconu
Constantin Ghioc
Dorin Chiș (kirugoro)
Marilena Bara
Ovidiu Pascu

Coperta 1: Sibiu
foto: Dorin Chiș
Grafica și tehnoredactare:
Dorin Chiș, Vlad Gabriel
Contact: kirugoro@gmail.com
0746/ 996354 – Dorin Chiș

Ioan Cheresteș

Foto: Dorin Chiș

Darius Dobraniș

Foto: Dorin Chiș

„Regele a murit: trăiască regele!”

Nimic nu e mai imprevizibil ca viața însăși și trăind asta de prea multe ori, am învățat să nu mă las înșelat atunci când toate merg ca pe roate. Nu am ajuns ca ciobanul care atunci când e soare e trist (fiindcă vremea bună nu ține cât lumea) și se bucură când e vreme rea (ați ghicit de ce), doar sunt mai rezervat cu exuberanța.

Luna trecută plănuiam un exemplar bilingv, tipărit, cu copertă color și ilustrații frumoase, care să fie gata la Cupa Shusaku iar azi scriu editorialul revistei pentru ultima dată. Da, acesta este ultimul număr al revistei electronice Pro-GO.

Mă bucur că pentru mai bine de un an am reușit să colaborez cu oameni care aveau ceva de spus și de asemenea că am fost citați și încurajați de comunitatea jucătorilor de GO. Poate cândva, cineva, va relua acest proiect, sau măcar se va simți inspirat de ceea ce a fost realizat aici: m-ar bucura acest lucru. Deocamdată însă, singura alinare este aceea că revista își încetează apariția în momentul în care un produs oarecumva asemănător tocmai s-a născut și aici mă refer la siteul despreGO.ro al devotatului Titi Ghioc. Sper din tot sufletul ca noul site să depășească cu mult valoarea acestei reviste și să fie o gazdă bună pentru cei ce au materiale de publicat: „regele a murit, trăiască regele!”

-Dorin Chiș-

Marele premiu "Radu Baci", etapa I, Ighiu

Concursul de la Ighiu s-a desfășurat exact cum ne-am dorit. Am vrut să aibă aerul unei întâlniri între prieteni, în care să jucăm GO, să mâncăm împreună, să povestim și să ieșim într-o mică excursie pe zăpadă și mai mult sau mai puțin am avut parte de toate acestea.

Ne-am întâlnit sâmbătă dimineața în sala de la mansardă a hanului Sf. Gheorghe. Familia Cheresteș sosise încă de vineri și ne aștepta împreună cu familia Neamțu ce ne-o luase înainte. Florian, gazda noastră din Alba Iulia, sosise împreună cu Tavi și copiii, urmați la mică distanță de Vio Ichim și pasagerii Citroenului său: Gabi Ciobanu, Nichita Fedul și Iulian Dragomir. Eu sosisem de la Oradea împreună cu Vasile Bunea iar de la Sibiu venise Călin Sămărghițan împreună cu Fara, căteaua ce ne-a arătat multă înțelegere pe parcursul rundelor. În timp ce Iulian s-a apucat de înscrieri și de stabilit jocurile din prima rundă, Vio a dat o fugă în Alba să-l recupereze pe Peng Yong din autogară: acum eram toți!

Deschiderea a fost fără emoții fiindcă lumea se strânsese în jurul meu ca și cum ar fi așteptat să le povestesc isprăvi din munți. Ne-a făcut plăcere să ne simțim aproape de Radu recitind din istoria sa impresiile dinaintea concursului din 1986 de la Cluj, apoi, simbolic, pe o coală de desen i-am recompus chipul prin tușe de marker, într-o încercare colectivă de a-i readuce spiritul printre jocurile de GO.

N-am să vă povestesc despre victorii și înfrângeri, despre tragedii și izbânzi locale. A fost un concurs care a răsturnat multe

pronosticuri însă e de remarcat spiritul amical ce a domnit în sală și metafora uriașului chip al lui Radu pe care din orice unghi l-ai fi privit, apărea între capetele oponentilor ca și cum ar fi fost în aerul fiecărei partide.

Se știe că un concurs de GO lasă prea puțin timp liber pentru „exterior” așa că, din păcate, am simțit prea puțin că suntem în Munții Apuseni. Abia duminică am fugit într-o scurtă plimbare înainte de masă până pe Pietrele Ampoitei, uriașii bulgări de calcar ce domină șoseaua spre Zlatna, în schimb ne-am bucurat de avantajele locale savurând pâinea de casă, slămina cu ceapă și vinul alb de Ighiu.

Participanții la etapa I – foto: Margareta Cheresteș

Tabloul concursului ar fi incomplet fără evidențierea podiumului: Peng Yong aur, Andrei Cheresteș argint și Codruț Cheresteș bronz.

Într-o atmosferă destinsă au fost înmânate premiile etapei, bucurându-ne să îi avem alături pe debutanții din Alba, familia Ion. A fost un concurs plăcut ce ne îndreptățește să afirmăm că Turneul Radu Baci a început cu dreptul și încă de pe acum vă invităm la etapa a II-a ce se va desfășura în luna mai, la Giarmata.

- Dorin Chiș -

Interviu cu Constantin Ghioc

foto: Dorin Chiș

“Site-ul poate fi accesat la adresa despreGO.ro și încearcă să ofere cât mai multă informație la zi. Veți găsi aici articole de opinii, informații referitoare la concursurile care urmează, reportaje de la concursuri, fotografii, partide recente și desigur interviuri”

Kirugoro: Luna trecută un anunț din Jotsu aducea noutăți cu privire la premiile câștigătorilor grupelor, mai precis credite pentru aplicația SgfDatabase.com. Ca „tătic” al acestei aplicații, te rog să ne dezvălui ce este proiectul SgfDatabase și cum a apărut el?

Constantin Ghioc: Interviuul pe care mi l-ai luat în martie 2009 se termina cu întrebarea despre proiectele mele legate de GO, întrebare la care am avut mai multe răspunsuri: înființarea clubului de GO 361 și a unui site pe care-l promiteam interesant, precum și proiectul meu perpetuu cu juniorii mei ☺ Între timp, proiectul cu siteul s-a spart în 3 proiecte de sine stătătoare. Primul apărut a fost 361.ro, site-ul de prezentare al CS de GO 361, care ar trebui să conțină date legate de activitatea curentă a clubului. A doua parte a proiectului se constituie din site-ul SgfDatabase.com, site care rulează o aplicație ce permite interogarea unei baze de date de partide de go ce conține în momentul acesta peste 43.000 de partide, marea majoritate fiind reprezentată de partide ale unor jucători profesioniști, actualizată în permanentă cu cele mai noi partide disponibile. Aplicația rulează în acest moment pe platforma Facebook, în viitorul apropiat urmând să lansăm și o aplicație de sine stătătoare.

K: De ce ai ales platforma Facebook?

CG: Unul dintre motive este dat de o ușurință relativă în programare. API-ul lor, deși relativ volatil, este foarte bine pus la punct. Al doilea motiv este accesul parțial la baza lor de utilizatori, în momentul existând peste 400 de milioane de oameni conectați la Facebook. Cum jotsu.com este o altă inițiativă sprijinită de mine încă de la lansare, premiile oferite au venit ca o continuare firească. Pentru că am remarcat un fel de inactivitate în concurs, am adăugat și o condiție ca orice potențial câștigător să joace minim 50% dintre partide. Deja în ianuarie am avut 2 câștigători și sper să avem și mai mulți :-)

K: Și al treilea proiect?

CG: E vorba de un site proaspăt lansat, ce se dorește o completare a revistei Pro-GO, un site ce vrea să umple golul dintre 2 numere ale revistei.

K: Așa, interesant! E cumva legat de cele 3 interviurile pe care le-ai luat în ultimul timp?

CG: Da, interviurile au reprezentat un test, un test reușit din punctul meu de vedere. În urma reacțiilor primite pe site-ul clubului, am decis deschiderea acestui site, dedicat informațiilor din lumea GO-ului. Site-ul poate fi accesat la adresa despreGO.ro și încearcă să ofere cât mai multă informație la zi. Veți găsi aici articole de opinii, informații referitoare la concursurile care urmează, reportaje de la concursuri, fotografii, partide recente și desigur interviuri.

K: Dacă e să ne luăm după preferințele cititorilor Pro-GO, preferințe exprimate în chestionarul din luna noiembrie, aceste știri sunt dorite.

CG: Sunt absolut de acord, este nișa care mi se pare cel mai puțin acoperită astăzi în România.

K: Așa este. În felul lui, Costel a încercat să facă ceva, dar lucrurile s-au oprit (din păcate). Oricum, ideea lui Costel mi-a plăcut și chiar dacă nu era axat pe informații în premieră, punând cap la cap buletinele aveam sistematizată frumos toată activitatea din GO, cronologic. Acum nu mai e!

CG: Da, eu citeam cu mare plăcere newsletterul. Au fost informații pe care le-am citit întâi acolo, dar poate formatul este perimat, acum lumea vrea RSS mai degrabă decât email.

K: RSS?

CG: RSS este un protocol care permite unei aplicații specializate să fie înștiințată când un site este modificat. De exemplu, blogul meu. Poți

să vii în fiecare zi, din x în x ore să te uiți să vezi ce mai e nou, sau, poți într-o aplicație specializată (chiar și aplicațiile de email știu RSS) să adaugi o anumită adresă de pe blog și stai cu aplicația ta deschisă, în care ai 100 de fluxuri RSS, de la 100 de siteuri diferite pe care vrei să le urmărești. Când pe unul dintre siteurile adăugate se publica un articol, în aplicația ta apare, ca un email, un mesaj, care de obicei conține aproape tot textul articolului respectiv

K: Am mai auzit asta, tot de la tine dar nu cred că știu de ea prea mulți

CG: E o modalitate foarte ușoară de a urmări siteuri actualizate frecvent, dar cred că te înșeli puțin: www.google.com/reader e un cititor online foarte folosit.

K: Revenind la cele 3 proiecte ale tale: 361 e 361, SgfDatabase ... care este ideea? De ce această uriașă bază de partide? Pot găsi acolo o anume partidă? După ce criterii o pot căuta?

CG: Desigur, poți efectua căutări în baza de date, deocamdată după numele jucătorului, după numele competiției și după anul partidei. Un alt lucru interesant este că, după ce ai găsit o partidă interesantă, o poți trimite cadou prietenilor tăi de pe Facebook, care o vor putea accesa fără a consuma nici un credit. De asemenea, îți poți exprima "tare" opinia referitor la o partidă, publicând-o pe "wall" (utilizatorii de Facebook înțeleg mai bine la ce mă refer). Toate aceste elemente cred eu că aduc un plus la capitolul socializare, pentru că până la urmă GO-ul nu este în principal un joc de echipă, e un joc în care te afli singur în fața tablei. Prin acest lucru am încercat să reînvii un spirit mai vechi, când se adunau zece oameni în jurul unei partide și participau la un comentariu comun :-)

K: Eu pe Facebook sunt ca musca în lapte așa că habar n-am ce e pe acolo, din experiența ta, lumea știe să folosească aceste oportunități?

CG: Desigur, zilnic sunt postate opinii, comentarii la opinii, și sunt trimise și primite cadouri. Un utilizator de Facebook este la început lovit de mulțimea de informații, dar încet-încet înveți să mai filtrezi din ele și să te relaxezi :-)

K: Ai în baza de date și partide comentate?

CG: Nu, numai informație brută, fără comentarii.

K: Și ai clienți la baza de date?

CG: 500 de utilizatori până acum.

K: Hm, e ceva!!! Ce ar mai fi de spus despre SgfDatabase?

CG: Enjoy :-)

K: Ce ne spui despre al treilea proiect? Va fi tot pe bază de credite?

CG: Nu, free as in free beer :-)

K: Articolele vor fi în limba română?

CG: Absolut totul doar în română, de asta adresa siteului este <http://despreGO.ro>

K: Știrile din GO de unde le vei lua? Cine se va ocupa de adunarea lor?

CG: Eu mă ocup de "adunare", dar "de unde le iau" e puțin exagerat fiindcă nu le iau/copiez, ci le produc.

K: Te referi la interviuri?

CG: Nu numai, și știrile vor fi redactate ca articol.

K: Ok, eu abia aștept să vad siteul ăsta. Merci pentru timpul acordat!

CG: Mersi și eu.

Proverbe:

Nu vă reparați greșelile!

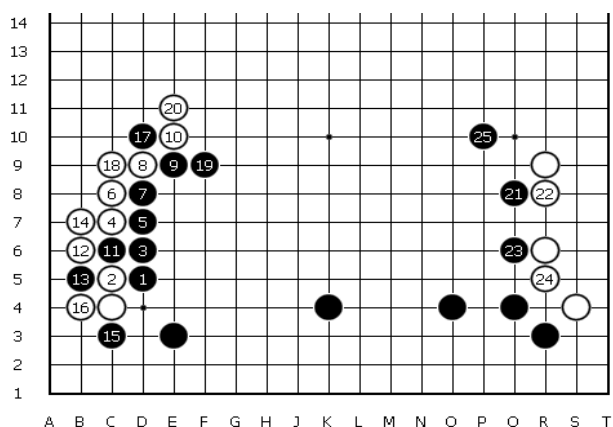
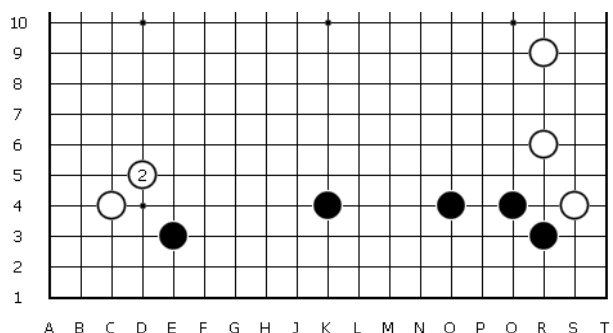
Caricatura: Ovidiu Pascu

Fuseki (3)

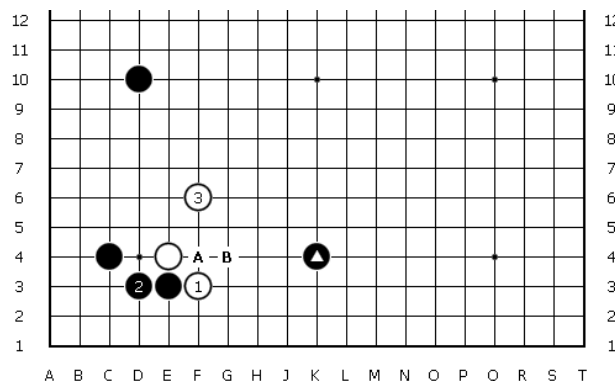
(Lucian Deaconu)

Problema 1/ Pro-Go 12 – soluție

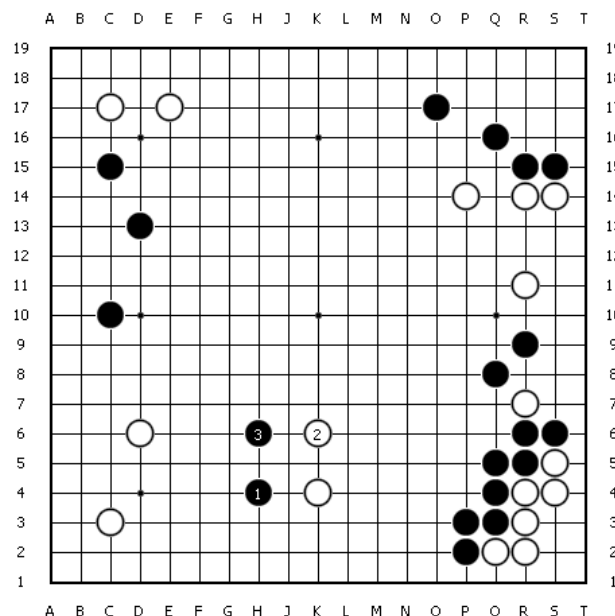
Mutarea 1 este crucială în acest caz. Este punctul care se găsește la intersecția a două zone de influență. Jucând primul la D5 și continuând apoi cu forcing moves pe latura din dreapta, negrul construiește un frumos moyo. În partidele noastre putem încerca să construim un moyo prin mutări forțate, aplicate asupra pozițiilor adversarilor. Totodată dacă negrul va juca în altă parte, albul va muta la D1 o mutare care reduce drastic potențialul negrului pe latura de jos, amenințând chiar o invazie dură în zona H3, totodată sporind potențialul alb pe latura din dreapta.

Diagrama 1**Diagrama 2****Problema 2/ Pro-Go 12 – soluție**

În această poziție datorită piesei negre de la K4 albul nu trebuie să aleagă una dintre variantele uzuale de la A sau B întrucât nu este posibilă extensia pe latura de jos iar pietrele lui ar deveni grele neavând bază. Mutarea 3, o mutare light, este una dintre mutările recomandate în această poziție. De asemenea și F7 este posibilă în anumite situații.

Problema 3/ Pro-Go 12 – soluție

Problema este una clasică despre modul cum să ne folosim de țării. În partea din dreapta jos a tablei negrul are o poziție puternică iar zidul negru trebuie folosit pentru a ataca. Mutarea 1 atacă piatra albă de la K4, totodată invadând zona de jos în care albul putea forma un teritoriu. Din acest atac, negru poate va putea obține teritoriu în altă parte a tablei.

CAMPIONATUL EUROPEAN DE GO JUNIORI (Marilena Bara)

Statistici

Nu îmi plac nici cifrele, nici numerele. Cu atât mai puțin statisticile, mai ales când se referă la oameni, care dintr-o dată se transformă din ființe cu trup, minte și suflet în capete de locuitori.

Statisticile pot deforma mult realitatea, așa cum povestea odată marele matematician Grigore Moisil. Întrebat ce crede despre metodele statistice aplicate fără discernământ, academicianul Moisil ar fi dat următorul exemplu: avem două ligheane unul plin cu apă clocotită la 74°C, al doilea cu gheață la 0°C. Chemăm un cap de locuitor și îl punem să stea cu fundul în cele două ligheane, simultan sau alternativ. Din punct de vedere statistic, temperatura medie este de 37°C, deci ideală pentru o baie de șezut, în realitate...”

Sunt și cazuri când statistica ne ajută să urmărim evoluția unui eveniment – în cazul nostru CEGJ - Campionatul European de Go pentru Juniori, ajuns la cea de a XV-a ediție. Iată mai jos câteva informații statistice, care vă vor ajuta să vedeți pe scurt istoria celor 14 ediții ce s-au desfășurat până acum. Vă promit însă, că imediat voi reveni la oameni, mai bine zis la cei peste 2.000 de copii minunați care au participat la aceste întreceri.

Participări record:

1. 2004 - Germania – 277
2. 2003 – Franța - 276
3. 2002 – Cehia - 197

Record de organizare:

1. România, Franța – câte 3 ediții
2. Cehia, Slovacia – câte 2 ediții

Participari romanesti record:

1. 1996 - Romania – 91 participanți
2. 2000 – Romania - 81 participanți
3. 2004 - Germania – 61 participanți

Ediția	Anul	Tara	Total	Români
1.	1996	Romania, Baile Felix	119	91
2.	1997	Slovacia, Bratislava	85	18
3.	1998	Franta, Cannes	76	15
4.	1999	Franta, Cannes	80	6
5.	2000	Romania, Sinaia	124	81
6.	2001	Polonia, Ustron	141	34
7.	2002	Cehia, Praga	197	38
8.	2003	Franta, Cannes	276	27
9.	2004	Germania, Koln	277	61
10.	2005	Slovacia, Kosice	151	41
11.	2006	Rusia, St. Petersburg	134	9
12.	2007	Olanda, Zandvoort	147	14
13.	2008	Cehia, Mikulov	159	19
14.	2009	Bosnia, Banja Luka	83	20
15.	2010	Romania, Sibiu	?	?

I. CAMPIONATUL EUROPEAN DE GO JUNIORI - TRECUT

Primii campioni

Prima ediție CEGJ s-a desfășurat în perioada 1 – 4 martie 2010, la Băile Felix. Dacă privim clasamentele finale vom rămâne surprinși să regăsim nume, necunoscute atunci, ale marilor jucători europeni de azi.

Să stăm de vorbă, mai întâi, cu primii campioni europeni de juniori.

Antoine Fenech, 5 dan - este unul dintre cei mai talentați jucători francezi, și reprezintă Clubul Colegiului Sainte Etienne din Strasbourg. Născut în 1986, a devenit la numai 10 ani primul campion european de juniori **under 12**, câștigând 7 partide din 7 runde. A repetat performanța și în anul următor, în 1997, la Bratislava, unde și-a apărut titlul în fața juniorilor din Rusia și România. Nu este doar un bun jucător, ci, împreună cu tatăl său - Albert Fenech, este un promotor al jocului de GO în rândul copiilor, fiind unul dintre organizatorii evenimentului European Youth Masters League (<http://eygml.tasuki.org>), un turneu on-line organizat pe KGS, reunind cei mai puternici juniori din Europa. Și pentru că am amintit de KGS, îl întâlniți acolo sub numele Lacour.

Iată cea a declarat Antoine despre participarea sa la prima ediție a Campionatului European de Juniori:

“Nu am foarte multe amintiri de la Băile Felix, pentru că au trecut 14 ani de atunci. Aveam doar 10 ani și era prima mea călătorie în Europa de est. Toți jucătorii veniți din vest s-au întâlnit la Budapesta, de unde am luat un autocar până la Băile Felix. Am așteptat cam 4 ore la vama dintre Ungaria și România.

Antoine Fenech

La Băile Felix era frumos, era multă zăpadă. Am fost puțin bolnav în timpul turneului, dar m-am descurcat și am reușit să câștig destul de ușor campionatul. Îmi amintesc partida împotriva celui mai dur oponent al meu, un băiat din România - Cosmin Mutu. El a apreciat greșit o scară și așa am reușit să câștig până la urmă jocul. Alt jucător puternic a fost ucrainianul Mikhailo Shevchuk 8 kyu, care a obținut o performanță deosebită având în vedere vârsta lui foarte fragedă. Am fost foarte mândru că am câștigat acest turneu. Cu un an înainte câștigasem un mare turneu la Linz, care mi-a oferit titlul “neoficial” de cel mai bun junior european, de aceea a fost foarte important să confirm și să câștig în România. La categoria under 18 au mai participat doi juniori francezi: Paul Drouot și Camille Salgues. Am venit însoțit de tatăl meu și de Wataru Miyakawa, cu care m-am pregătit câteva zile înainte de turneu. Îmi aduc aminte că, tot în aceeași perioadă, s-a desfășurat în aceeași locație editia a VII-a a ING Memorial Cup (n.r. - care a fost câștigată de Guo Juan). Cam atât îmi amintesc; în plus, vă

pot oferi câteva imagini filmate de tatăl meu și postate pe http://www.dailymotion.com/video/x2sv9e_roumanie-1996_school“.

Mérő Csaba 6 dan este, la această oră, unul dintre cei mai buni jucători europeni de GO. Născut la Budapesta în 7 iulie 1979, a început să joace Go la 14 ani și peste numai 3 ani a reușit să câștige primul titlu de campion european pentru juniori la prima ediție, cea de la Băile Felix (<http://sites.google.com/site/merocsaba/home2>)

Mérő Csaba

A avut șansa să studieze ca insei, în perioada 1999 - 2001, cu mari jucători japonezi - Kobayashi Chizu, Kobayashi Satoru, Rin Kaiho, Miyazawa Goro. Anul 2009 a fost unul deosebit pentru el, reușind să se claseze pe locul III la Campionatul European și să se căsătorească. Iată ce își amintește Csaba despre prima și ultima sa participare la un campionat european de juniori, când a câștigat primul titlu european de juniori under 18.

“Am venit la Băile Felix cu puține șanse de câștig. Favoritul numărul 1 era ucrainianul Dimitri Bogatsky, care avea deja 5 dan și studiasse ca insei. Eu ajunsesem doar de câteva zile la rangul 4 dan. Surprinzător, Dmitri a avut un parcurs prost, pierzând la mine și la Svetlana (Shikshina). Eu am luat foarte în serios turneul și am pierdut doar o rundă din cele 7 jucate, la francezul Paul Drouot 3

dan (n.r. se pare că Csaba a uitat că a pierdut de fapt la olandezul Emil Nijhuis, cel puțin așa apare în clasamentul final de pe site-ul EGF). Ultima rundă am jucat cu Alexander Dinerchtein și am câștigat la un punct, după un joc oribil. Din aceasta cauză Alexander a ieșit al treilea, ratând participarea la campionatul mondial de juniori, deoarece pe locul doi a venit Svetlana. Imediat după turneu Dinerchtein și Svetlana au plecat în Coreea ca inși și, peste trei ani, am plecat și eu în Japonia. Prima oară, când ne-am reîntâlnit după Băile Felix și am jucat, am pierdut la amândoi.”

Cosmin Mutu. Uitarea se lasă prea repede chiar și peste numele unor jucători care au obținut cele mai importante performanțe. Așa s-a întâmplat și în cazul lui Cosmin Mutu, care a câștigat titlul de vicecampion european la prima ediție a CEGJ de la Băile Felix. O apariție meteorică, aceasta a fost prezența lui Cosmin pe gobanul românesc.

Cosmin și Cătălin Mutu

L-am căutat, l-am găsit în București și l-am provocat la următorul dialog:

MB: Cosmin, nu te întreb cum ai început să joci; te încadrezi într-un model standard în Go-ul românesc pe care l-am numit “al dinastiilor”, model în care tații sau frații mai mari transmiteau fiilor/mezinilor pasiunea pentru Go. Aș vrea să știu la ce vârstă ai început să joci și care a fost evoluția ta ca jucător până la Băile Felix?

CM: Aveți dreptate parțial și o să vă explic imediat și de ce. Într-adevăr, fratele meu este cel care mi-a arătat prima dată o tablă de Go și tot el este cel care m-a dus la clubul de

Go din Drobeta Turnu-Severin, orașul nostru natal, dar meritul deosebit pentru evoluția mea îi este atribuit profesorului Marcel Dăescu, fără de care Go-ul n-ar fi existat în Drobeta (cel puțin la momentul respectiv). Pe lângă faptul că era într-o căutare continuă de noi talente, profesorul Marcel Dăescu ducea o luptă continuă (cel puțin cu părinții mei) pentru a se asigura că voi putea participa la concursurile de GO. La momentul respectiv, fiind copil, nu înțelegeam efortul depus de dânsul, însă astăzi, am ajuns să apreciez și să conștientizez că fără dânsul n-aș fi reușit să câștig nici măcar un campionat național, dar mai ales să devin vicecampion European. Acestea fiind spuse, cunoștiință cu Go-ul am făcut prin clasa a III-a, la vârsta de 10 ani și am participat la majoritatea concursurilor de pe teritoriul țării, dar abia 2 ani mai târziu am reușit să câștig titlul de campion național și cel de vicecampion european la categoria de vârstă până în 12 ani. Începutul succesului avea însă să fie și sfârșitul acestuia, pentru că după aceea am început să mă detașez treptat de Go, urmând să mă rup definitiv de viața de jucător de GO în scurt timp.

MB: Ai pierdut doar două partide la Băile Felix: la francezul Antoine Fenech și la ucrainianul Mikhailo Shevchuk - care se pare că era cel mai tânăr jucător din turneu. Care sunt amintirile tale, cele mai plăcute și cele mai puțin plăcute, de la această primă ediție a CE?

CM: Într-adevăr, Mikhailo a avut un as în mânecă datorită vârstei lui. Fiind prea încrezător pe mine, l-am subestimat ca adversar și asta m-a costat o partidă și aproape chiar titlul de vicecampion. “Puștiul” avea un potențial imens și chiar sunt curios cum a evoluat de atunci. Dacă tinerețea a fost de partea lui, norocul a fost însă de partea mea, pentru că în clasamentul final am reușit să obțin un scor mai bun. Dacă cu Mikhailo am fost ușor neglijent, față de Antoine prinsesem frică. Mi se spusese că este un jucător foarte bun, și observasem că-i învinsese pe toți până la partida noastră. Evident, este un caz clasic de “De ce ți-e frică, nu scapi!”

MB: Ce a urmat după acest titlu de vicecampion european?

CM: Împreună cu Antoine am fost invitați să participăm la Campionatul Mondial de Go care s-a desfășurat în Coreea de Sud la Seul. A fost un moment important din viața mea din nenumărate

aspecte. A fost prima călătorie cu avionul, prima deplasare în străinătate, prima ciocnire cu o cultură total diferită și prima excursie într-un parc de distracții precum și într-o grădină zoologică. Vă reamintesc că aveam 12 ani la momentul respectiv. Este inutil să menționez că am pierdut în fața tuturor concurenților, ei având un nivel net superior.

Aș dori cu această ocazie să-i mulțumesc doamnei Carmen Mateescu, pentru răbdarea și înțelegerea de care a dat dovadă față de mine pe tot parcursul călătoriei. Dânsa m-a însoțit pe toată perioada și a avut grijă să nu mă pierd, deși cred i-am dat motive suficiente să-si dorească acest lucru :)

Amintiri

Imaginea primei ediții a CEGJ 2010 nu ar fi completă fără amintirile, mai mult sau mai puțin plăcute, ale unora dintre participanți: jucători, oficialități, gazde. Haideți să vedem ce își mai amintesc câțiva dintre aceștia despre voiajul lor în România anului 1996:

Despre **Alexander "Sasha" Grigorievici Dinerchtein**, 3 pro este destul de greu e scris în câteva rânduri, deoarece performanțele lui sunt cu adevărat impresionante.

Născut în 19 aprilie 1980, produs al școlii de Go din Kazan, este de 7 ori campion european și primul jucător rus profesionist de Go, membru al Korean Baduk Association, care a ajuns la 3 dan, după mai multe stagii de pregătire în Coreea. L-am cunoscut la Sinaia, la ING Memorial Cup și am rămas impresionată de meticulozitatea cu care își pregătea atent, cu gesturi puțin tipice, fiecare partidă, inclusiv locul pe care urma să îl ocupe la masă, comoditatea scaunului. Ați văzut poziția ghemuită, pe care o adoptă, de multe ori, în timpul jocului?! M-a impresionat și atunci când mi-a spus că gestionează simultan 15 site-uri despre Go; mi-a recomandat să mă uit pe două dintre cele mai recente: www.gosensations.com și www.inseileague.com, ultimul un proiect foarte ambițios.

A răspuns cu greu rugăminții de a împărtăși câteva din amintirile de la Băile Felix și după ce veți citi mesajul lui veți înțelege de ce:

“Rivala mea de atunci - Svetlana Shikshina – a fost întotdeauna mai puternică decât mine (am învățat amândoi Go de la tatăl ei), dar în 1995 – 1996 o bătusem de mai multe ori și aveam un rang superior. La concursul din România am avut însă ghinion cu coeficienții SOS/SODOS. Am pierdut meciul decisiv cu Csaba Mero! Cu doar 0.5 puncte, dintr-o poziție foarte bună! Așa încât, la final, Svetlana a ocupat locul al doilea, care i-a dat dreptul să joace la Campionatul Mondial de Juniori (regula care admitea un singur jucător din aceeași țară m-a omorât!) .

Am fost foarte trist! Eram atât de sigur că eram mai puternic decât ea, dar am obținut doar locul al treilea! A fost pentru mine prima și ultima participare la campionatul european de juniori! Anul următor am plecat în Coreea și, în 1999, m-am răzbunat câștigând titlul european la seniori, dar în urma participării la turneul din România nu am ajuns la Campionatul Mondial de Juniori, deci am numai amintiri triste de la acest concurs! Îmi pare rău, nu e vina ta, doar a mea! Cum a fost posibil să pierd acea partidă cu Csaba Mero?”

Dragoș Băjenaru

În scurta istorie a Go-ului românesc s-au născut multe legende și povești, între care una, foarte spectaculoasă, este cea a lui Dragoș Băjenaru, 7 dan. Ea începe așa: “A fost odată ca niciodată un elev dintr-o școală bucureștenă care

își dorea tare mult să meargă împreună cu colegii în tabără. Condiția pusă de profesoara lui - doamna Carmen Mateescu - a fost să învețe să joace Go. Și a învățat în tren, pe distanța de la București la Brăila. Se întâmpla în vara lui 1993.”

Dragoș Băjenaru

De aici înainte am să îl las pe Dragoș să povestească cum a ajuns, într-un singur an, shodan și apoi dublu campion național de juniori în 1994 și 1995.

DB: A fost foarte ușor pentru că fiecare moment mi-a făcut o plăcere deosebită. Jucam cu prietenii în fiecare zi (eram colegi de școală și vecini de stradă). Câteodată jucam și la școală pe o tablă magnetică de dimensiuni mai mici. Profesorii priveau foarte bine Go-ul și ne încurajau, deși uneori lipseam de la ore pentru a participa la concursuri. Pentru mine a fost foarte important spiritul de competiție cu ceilalți colegi de club; nu cred că aș fi progresat așa repede în absența "competiției".

MB: În 1996 ai participat, la prima ediție a campionatului european de juniori, care s-a organizat la Băile Felix, la categoria under 18 și te-ai clasat pe locul 8, cu 4 victorii din 7 runde. dacă privim clasamentul de atunci găsim nume care azi figurează în topul jucătorilor

europeni: Csaba Mero, Alexandre Dinerchtein, Svetlana Shikshina, Dimitri Bogastky, Cornel Burzo, etc. Cum a fost această primă întrecere a juniorilor europeni? Ce amintiri speciale ai de atunci?

DB: S-a întâmplat demult și nu mi-au rămas în minte mai mult de câteva cadre. Nu sunt sigur, dar parcă îmi amintesc o partidă echilibrată cu Svetlana pe care în cele din urmă am pierdut-o astfel pierzând și șansa să ies între primii în clasament. Oricum în acel moment nu eram destul de experimentat în concursuri și probabil nici suficient de tare pentru a putea castiga turneul. Îmi aduc aminte că Dinerchtein era deja 4d și, ca anecdotă, îmi aduc aminte că a venit la toate partidele îmbrăcat în costum, dar ceremonia de premiere l-a prins în pantaloni și bluză de trening :)

MB: La final aș vrea să te rog să transmiți juniorilor români care vor participa la cea de a 15 a ediție a campionatului european de la Sibiu un mesaj și câteva sfaturi care să îi ajute să abordeze întrecerea cu încredere și șanse de victorie.

DB: Cel mai important este să joci cu plăcere și să încerci să cauți mutările cele mai bune, fără a pune prea mare accent pe rezultatul final. Victoria sau pierderea partidei sunt doar consecințele mutărilor bune și rele dintr-o partidă.

Emil Nijhuis

Un alt participant la prima ediție a CEGJ de la Băile Felix a fost olandezul Emil Nijhuis, 6 dan. Născut în 22 mai 1980, a studiat mult cu Guo Juan și apoi ca insei, ajungând azi la rangul 6 dan. Emil are la activ câteva performanțe deosebite cum ar fi campion național al Olandei în 2003 și 2004, dar și campion la perechi în Germania, alături de chinezoaica Zhao Pei.

Punându-și serios memoria la încercare, Emil își amintește:

“Locația turneului era destul de mare, având o sală mare de joc și una mai mică: cea mare era pentru noi juniorii, iar în cea mică, amplasată destul de departe de prima, erau jucătorii de top ai Europei participanți la Cupa ING Memorial. Îmi amintesc ce gălăgie era de obicei în sala mare de joc din cauza tuturor copiilor; așa cum știi pietrele de Go puse pe goban scot sunete, care amplificate de 100 de ori (cam

atâtea mese de joc erau) dădeau un zgomot de fond foarte mare. Niciodată nu mi-au plăcut turneele de juniori tocmai din cauza acelui zgomot și întotdeauna am simțit o presiune suplimentară când trebuia să joc împotriva unor jucători cu rang mai mic. Când ești tânăr îți dorești să dai tot ce ai mai bun și aceasta se obține întrecându-te cu jucători cu mult mai puternici. De aceea, imediat după ce terminam o partidă fugeam în sala unde se desfășura Cupa ING, să mă uit și să învăț, așa încât partea cea mai frumoasă a turneului nu este competiția însăși, ci faptul ca poți să te întâlnești și să joci cu toți jucătorii talentați din Europa, care promit să devină mari campioni.

În acel moment, campionatul european era singura ocazie să se întâmple acest lucru, deoarece cei mai puternici jucători locuiau în diferite țări europene: Rusia, Ungaria, Ucraina, România și Germania. Atunci, prea puțini dintre noi aveam acces la internet cu o conexiune dial up. Lucrurile stau diferit acum și toți jucătorii de Go au acces la serverele de Go și pot să stea foarte ușor conectați. La ediția românească a Campionatului european din 1996 cei mai puternici jucători erau Svetlana Shikshina, Alexander Dinerchtein, Mero Csaba, Dmitry Bogatsky, Paul Drouot și eu. Luptam 6 jucători pentru 4 locuri la Campionatul Mondial al Juniorilor. Dar pentru că exista regula ca un singur jucător dintr-o țară putea merge la mondiale, bătălia cea mai interesantă s-a dus între Svetlana și Alexander. Svetlana a reușit să câștige această luptă indirectă (ei nu au jucat direct) și să se claseze a doua, după Csaba. Eu am câștigat împotriva primilor doi clasati, dar am ajuns pe locul 4 deoarece am pierdut la un outsider român (n.r. Dragoș Băjenaru 1 dan) și la Alexander, care încă de pe atunci avea un stil foarte bine orientat către câștigarea teritoriilor. Cei doi jucători din Rusia au ajuns azi profesioniști și la Băile Felix a fost ultima data când au jucat într-un campionat european de juniori.”

Vasile Bunea

Vasile Bunea este profesor de fizică și unul dintre pionierii jocului de Go din Oradea. Discret, gata oricând să ajute, mereu zâmbitor,

bonom (așa cum îi spune și numele) domnul Bunea a avut amabilitatea să-mi răspundă la câteva întrebări despre ediția inaugurală a CEGJ din 1996.

Vasile Bunea

MB: Pe site-ul clubului orădean GOVEST povestiți despre începuturile jocului de Go în Bihor. Una din cele mai dragi amintiri este legată de șansa pe care ați avut-o să fiți unul dintre componenții echipei care s-a ocupat de organizarea primei ediții a Campionatului European de Go pentru Juniori, care s-a desfășurat în perioada 1 - 4 martie 1996 la Băile Felix. În calitate de “găzdoi”, vă rog să ne prezentați colegii de echipă și rolul fiecăruia dintre ei!

VB: Echipa de organizare era formată din mai multe persoane: „unele cu mapa, altele cu sapa”. Eu am colaborat în special cu cei cu „sapa”. De celelalte persoane de la noi, am aflat ulterior, în condiții discutabile. Dintre cei care au pus „osul la muncă” îmi amintesc în primul rând de Radu Baciuc. Cu el am colaborat cel mai mult, el fiind reprezentantul Federației Române de Go. Apoi am colaborat cu deosebită plăcere și cu Carmen Mateescu, care a pus mult suflet în această competiție, ea fiind și reprezentanta Fundației Sakura din București. Dintre colaboratorii locali l-aș aminti aici pe colegul nostru de club din Oradea, pe Emil Cotoc (actualmente în Canada), care a realizat și afișul concursului pe baza unor desene ale lui Dorin Chiș (Kiru), care era în armată în

acea perioadă. De asemenea, îmi amintesc de Mihai Liță și de Robert Mateescu, ei fiind, împreună cu Carmen, interfața cu cei de la Federația Europeană de Go. Din partea E.G.F. îmi aduc aminte de Frank Jenssen, care a venit cu câteva zile mai repede, împreună cu alți doi colaboratori din Olanda, cărora nu le mai rețin numele și cărora le plăcea în mod deosebit pălınca. Mai era și Alan Held (n.r. dr. Held lucrează la Centrul "Albert Einstein" – Institutul de Fizică teoretică din Berna), aflat pe atunci în conducerea E.G.F., cu care am avut discuții mai ample pe diverse domenii. Ar mai fi multe spus acum după atâția ani, dar să ne oprim aici cu răspunsul la această întrebare.

MB: Puțini își mai amintesc că, în același timp cu campionatul european al juniorilor, s-a desfășurat ediția a VII a ING Memorial Cup, ceea ce v-a creat probleme suplimentare, în a asigura cele mai bune condiții celor 24 de jucători de top din Europa prezenți la competiție, la care s-a adăugat un turneu open. Ați avut sprijin din partea Federației Europene pentru o bună desfășurare a celor 3 evenimente?

VB: În organizarea primelor 2 competiții s-a văzut cel mai mult „mâna” celor de la E.G.F. Despre ei am vorbit mai înainte. Fiind o competiție de top era necesară o sală specială, cu condiții mai deosebite de concurs. Acolo era crema Go-ului european din care îmi aduc aminte că făcea parte și Mihai Bâscă.

MB: Unde s-au desfășurat cele trei competiții și câți participanți au fost prezenți (jucători, antrenori, părinți, oficialități, jurnaliști, chibiți)?

VB: Competițiile s-au desfășurat în Băile Felix, cam la 5 km de Oradea, la Hotelul Lotus, singurul care avea la acea dată spațiile necesare. Să nu uităm că, în paralel, s-a desfășurat și un concurs open. Condițiile de cazare nu erau cele mai bune din stațiune; lui Radu i-a plăcut un alt hotel, care însă nu avea spațiile necesare de joc. Prețurile erau acceptabile, cred ca 11 DM/loc. Din câte am înțeles la sfârșit, când s-a tras linia, au fost peste 300 de persoane cazate.

MB: Cine a asigurat suportul financiar? Ați avut sponsori?

VB: În cea mai mare parte banii au venit

de la E.G.F. Au fost, din câte îmi amintesc, 20.000 \$, la care s-au adăugat sponsorizări de la București și din Oradea. Nu mai rețin prea multe detalii în acest sens. De fapt, eu participam benevol din partea „casei”. Mai multe informații pot să vă ofere reprezentanții de atunci ai FRGo și ai fundației Sakura.

MB: Am văzut pe net câteva imagini filmate de domnul Albert Fenech la un Go party în care toată lumea se întrecea în dans. Ați oferit oaspeților dvs. și alte ocazii să se relaxeze: acces la ștrandul termal (era multă zăpada și atunci), plimbări prin oraș, etc.?

VB: Am înțeles de la Radu că s-a optat pentru Oradea (Băile Felix) pentru că eram mai la granița de vest a țării și nu trebuia traversată țara de către jucătorii occidentali, mai ales că și atunci, ca și acum, infrastructura nu era dintre cele mai bune. Marea parte a delegațiilor occidentale au venit cu avionul până la Budapesta (cam la 250 km de Oradea), iar de acolo au fost preluați de către autocarele S.C.T. „Felix”. A fost zăpadă din belșug în acea perioadă, ceea ce a mai ascuns din gropile de pe drumuri și gunoaiele aruncate prin pădure de către sportivii veniți în cantonamente. De altfel, într-un interviu, domnul Alan Held remarcase frumusețea peisajului spunând că totul este perfect, mai puțin drumurile. Programul zilnic era foarte strâns, dar suficient și pentru băile cu apă termală sau ieșiri în stațiune sau în Oradea. Nu a fost organizat nimic în acest sens, doar seara de deschidere în care lumea a fost încântată de două lucruri: vioara cu goarnă (higheghea), la care a cântat un fost elev de al meu și pălınca disponibilă din belșug. De altfel la plecare o parte a oficialilor occidentali au solicitat să ducă cu ei mostre ...

MB: A existat interes din partea presei locale sau naționale pentru mediatizarea acestui eveniment? Dumneavoastră aveți un filmuleț de 30 de minute, pe care, dacă îl privim acum, recunoaștem cu plăcere imagini ale marilor jucători europeni de Go de azi, niște copii și adolescenți simpatici la acea dată.

VB: Am avut un sprijin deosebit din partea PRO TV Oradea care a filmat în fiecare zi, așa cum s-a priceput. De la ei am cumpărat, cu o sumă considerabilă la acea vreme pentru mine, tot materialul filmat. Acum când am transpus materialul de pe caseta video pe suport digital o parte din filmări au avut de suferit, dar rămân

extrem de valoroase, pentru că în imagini apar forțe ale Go-ului actual cum ar fi Cornel Burzo, Mero Csaba. Alexander Dinerchtein și toată pleiada de finaliști ai cupei ING. Vă invit pe d-voastră să descoperiți și alte personaje. Ca fapt divers unul dintre adversarii mei era Marc Le Coutre, cel care ne prezintă permanent vești despre țara sa și despre regină, pe rgo. Am aflat că acest personaj are două pasiuni: Go-ul și limba română.

Ca fapt divers, întrucât între reprezentantul Ungariei și Alexander Dinerchtein era egalitate perfectă pentru ocuparea locului 3 (ce conta ca rezervă pentru Campionatul Mondial din Coreea), nemaifiind timp pentru o partidă directă, departajarea s-a făcut prin aruncarea monedei. Așa a ocupat Dinerchtein locul 3.

MB: Ce sfaturi le dați celor care se ocupa azi de organizarea ediției a XV a campionatului european? Aveți un mesaj pentru cei care vor veni în acest an la Sibiu?

VB: Ca sfaturi pot să spun că occidentalilor le place ordinea, rigoarea, corectitudinea, etc. și că nu prea obișnuiesc să-și fure singuri căciula sau să se acundă după deget, cum adeseori facem noi. Le mai pot spune că vor fi și multumiți și nemulțumiți așa că nu trebuie puse la suflet criticile ca urmare a unor greșeli sau scăpări inerente. De regulă, criticile vin din partea celor care stau pe margine. Cei care vor veni la Sibiu vin în primul rând pentru Go, așa că vorba lui Kiru, SENTE! Și sper ca după acest campionat să nu se mai lase cu vreo lovitură de palat ...!

MB: ...asa să ne ajute Dumnezeu! Prietenii stiu de ce ați încheiat interviul cu această remarcă (<http://www.romaniango.org/istorie/index.html> capitolele 77 și 79)

Alan Held

Alan Held a fost președintele Federației Europene de Go în perioada 1990 – 1997; în această calitate a fost prezent la Băile Felix în martie 1996. În prezent, este profesor la Centrul Albert Einstein – Institutul de Fizică Teoretică din Berna (<http://www.itp.unibe.ch>).

Alan la Nihon Kiin

Pasiunea pentru GO a rămas intactă peste ani și în calitate de președinte al clubului de Go din Berna este animatorul comunității, organizând pe lângă întâlnirile săptămânale de marți seara și turnee sau lecții de Go (<http://www.bernergoclub.ch>)

Pe timpul mandatului meu de președinte al EGF am participat la numeroase turnee, dintre care cu siguranță de foarte multe nu îmi mai amintesc. Nu este cazul cu acest turneu din România. În afară de locația minunată, de organizarea bună și de ambianța generală plăcută, ceea ce a făcut cu adevărat excepțional acest eveniment a fost întrecerea juniorilor, care a avut loc în același timp cu Cupa ING. Vederea atâtor entuziaști și tineri (în unele cazuri foarte tineri) iubitori ai Go-ului jucând, dar, mai ales, bucurându-se, de tot și de toate, a fost o plăcere ce nu poate fi uitată ușor și despre care am vorbit mult timp după aceea, în întreaga Europă.

Speranțele mele au fost justificate. Dacă privim clasamentul final putem observa că cei 3 jucători clasificați pe podium la categoria under 18 au devenit inși în Japonia (Csaba Mero) și în Korea (Alexander și Svetlana), ultimii doi obținând și statutul de jucători profesioniști, iar Antoine Fenech (câștigătorul under 12) este azi un jucător de top în Franța.

Pe lângă activitățile obișnuite pe care le oferă un turneu sau un congres de Go, au fost numeroase momente în care am băut un pahar, am stat de vorba, ne-am plimbat în pădure și...am jucat Go până noaptea târziu. În plus, am avut prilejul să facem baie în apele termale, înconjurați de zăpadă, ocazie pe care nici o altă locație nu a mai oferit-o pentru multă vreme competițiilor europene.

Mai sunt câteva amintiri fără legătură cu Go-ul, în particular “apa de foc” locală (n.r. Alan nu se referă la apele termale!!!). Această bautură și efectele sale sunt încă bine întipărite în mintea mea, chiar dacă nu îmi amintesc cum se numea – ceva care rima cu Kalinka, dar nu sunt foarte sigur! Ca să fiu cinstit, totul a mers foarte bine, conform programului și toți participanții au petrecut minunat, chiar și cei care au pierdut la masa de joc (n.r. mai puțin Sasha Dinerchtein!!!). Mi-ar fi greu să găsesc vreun defect legat de oricare aspect al turneului și aceasta datorita eforturilor cu adevărat extraordinare, depuse de echipa organizatoare, dar

mai ales de Carmen Mateescu, care chiar și azi este pomenită pentru performanța ei.

Carmen Mateescu

În plan personal, trebuie să admit că m-am distrat grozav și sunt sigur că toți cei care au avut privilegiul să fie acolo ar spune același lucru! Acestea sunt amintirile câtorva dintre participanții la prima ediție a Campionatului European de Go, competiție pe care România a avut onoarea să o găzduiască.

Punând alături aceste interviuri și declarații, sper ca ați reușit să vă faceți o imagine cât mai corectă a ceea ce s-a petrecut la Băile Felix în 1996, pe goban și în afara lui. Nu trebuie să uităm că țara noastră a găzduit și în 2000, pentru a doua oară, aceeași competiție, la Sinaia.

Acum să facem un salt înainte și să ajungem în 2010!

II. CAMPIONATUL EUROPEAN DE GO JUNIORI - PREZENT

După cea am făcut o călătorie în trecut și ne-am oprit cu precădere asupra primei ediții, găzduită de România în 1996, să vedem ce se va întâmpla la Sibiu, anul acesta, între 4 și 7 martie. Iată, pas cu pas, cum s-a ajuns ca acest concurs să fie găzduit de țara noastră, din nou:

august 2008 – la Adunarea Generală Anuală a EGF desfășurată la Leksand, Federația Română de GO a fost reprezentată de dr. Iulian Toma, care a depus candidatura țării noastre pentru organizarea ediției din 2010 și care a primit acordul de principiu, urmând ca în cel mai scurt timp să prezinte proiectul complet al manifestării cu date privitoare la locație, suport

financiar, evenimente, mediatizare, etc;

octombrie 2008 – sarcina întocmirii acestui proiect mi-a revenit și după două luni de căutări și corespondență (cu primarii din București, Timișoara, Brașov, Târgu Mureș și Sibiu) am identificat locația ideală – Sibiu – capitala culturală europeană în 2007 și am obținut, din prima, acordul de principiu al domnului Klaus Iohannis privitor la susținerea turneului cu suma de 15.000 Euro; un merit deosebit în această etapă l-a avut Călin Sămărghițan, care m-a sprijinit cu informații locale foarte prețioase și cărui i se datorează și găzduirea gratuită a competiției la Cercul Militar din Sibiu și sprijinul domnului Marcel Japie, directorul acestei instituții;

Călin Sămărghițan

decembrie 2008 – proiectul GO LA SIBIU a fost transmis la EGF, care l-a aprobat și a consfințit astfel includerea lui în calendarul competițional 2010;

februarie 2009 – FRGo a semnat parteneriatul cu primăria din Sibiu;

iulie 2009 – vizita domnului presedinte Cătălin Țăranu și întâlnirea lui cu oficialitățile și cu presa sibiană, ocazie cu care a fost definitivată numirea domnului Sorin Pădurariu ca director al turneului;

noiembrie/decembrie 2009 – au mai

CAMPIONATUL EUROPEAN DE GO PENTRU JUNIORI

aparut doi sponsori: Institutul Confucius din Sibiu (10.000 RON) și EGF (2.500 EURO);

A urmat apoi o perioadă de relativă acalmie, timp în care s-au găsit soluțiile pentru cazare, iar din **ianuarie 2010** s-au reluat acțiunile FRGO pentru definitivarea pregătirilor și obținerea avizelor MTS;

Afișul concursului

ianuarie 2010 - am decis împreună cu Dorin Chiș realizarea unui număr special Pro-GO, dedicat acestei mari competiții europene și iată că azi această ediție specială se află în fațaochilor dumneavoastră.

Campionii noștri

Dacă vorbim de prezentul GO-ului românesc și implicit de ediția de la Sibiu a EYGC m-am gândit să discut cu 3 persoane care s-au remarcat de-a lungul anilor printr-o prezență constantă la aceste competiții.

Teodor Vîrtic este, fără îndoială, o “vedetă” locală, națională și europeană în promovarea GO-ului în rândul copiilor.

MB: Domnule profesor, la câte ediții,

din cele 14 desfășurate până acum, ați participat și cu câți copii ați mers la aceste competiții?

TV: Am participat la toate edițiile. Am pornit mai modest, dar am dus și peste 30 de copii, la Sinaia, la Koln sau în Polonia și aproximativ 20 la Praga.

MB: Ați avut bucuria ca în 2005 la Kosice, Mihai Șerban să câștige titlul european la *under 12*. Credeți că Mihai poate repeta performanța anul acesta, la *under 18*?

TV: Eu cred în Mihai și chiar dacă nu va fi în 2010 o să fie în 2011; sigur că occidentalii au alte oportunități de pregătire, dar Mihai este un luptător tenace.

MB: Anul acesta campionatul european are o premieră competițională: apare și cea de a treia categorie de vârstă - *under 16*. Noi doi vorbeam de mult că ar fi necesară această schimbare. Vi se pare corectă varianta propusă?

TV: Era nevoie de o schimbare, dar nu mi se pare cea mai potrivită; dacă ar fi trebuit să mă limitez la trei grupe aș fi optat pentru 10, 14 și 18 ani, grupe care ar rezolva mai multe cerințe în promovarea GO-ului în rândul juniorilor: odată, atragerea copiilor mai mici și apoi departajarea mult mai echilibrată pe vârste. Cred că este o schimbare neinspirată; era necesară, dar cred că a fost hotărâtă de oameni care n-au prea lucrat cu grupuri mari de copii, de diverse vârste!

MB: La categoria *under 12* ani România are cel puțin 3 copii care ar putea lupta pentru titlul. Ce știți despre concurență, mai ales despre cea din Rusia și Ucraina?

TV: Nu prea mă uit la concurență, dar îmi amintesc bine că Mihai era 6 kyu când a câștigat titlul de campion european, neînvinc. Cine o să fie mai bine pregătit să devină campion, o să câștige; probabil că o să învățăm cândva și noi că trebuie investit, dacă se așteaptă rezultate.

MB: La începutul lunii februarie ați fost la Vatra Dornei la a III-a ediție Campionatului Național Școlar, competiție care ar fi putut deveni un ultim test înaintea Campionatului European. A fost organizat vreun program special de pregătire a lotului național de juniori pentru competiția de la Sibiu? La nivel local ce ați făcut pentru ca juniorii bistrițeni să se prezinte la capacitatea maximă de joc?

TV: Poate să fi fost vreo pregătire specială a juniorilor pentru Sibiu, dar eu nu știu de niciuna;

doar eforturi locale și personale pentru pregătirea copiilor. La Bistrița, am premiat copii care au participat la concursul local, organizat de ziua Unirii. Surpriza a fost victoria lui Denis Dobranis în fața Diane Mastan; în rest eforturi zilnice, perseverente!

MB: Se spune că lucrul bun la 9 luni se cunoaște (aprilie 2009 - ianuarie 2010). Ați fost ales membru al Biroului Federal al FRGO. Ce ați reușit să faceți, la nivel national, în plus față de activitatea dumneavoastră discretă, eficientă, responsabilă și constantă de la nivel local, pe care o desfășurați de peste 15 ani?

TV: Eu am fost și în vechiul Birou Federal și din câte îmi amintesc am fost cel mai votat membru și în noul birou. Am pornit cu speranțe - spun eu acum exagerate - generate de entuziasmul și implicarea care mă cuprinde de obicei când încep un drum nou. Au trecut două luni de când am decis să nu mai particip la ședințele de birou, întrucât, din punctul meu de vedere (al celui care mă ocup constant de 15 ani de promovarea GO-ului în rândul copiilor), biroul federal merge într-o direcție greșită în ceea ce privește copiii și juniorii. Atunci când am fost de altă părere și am votat împotriva a ceea ce au hotărât ei, legat de concursurile pentru copii, argumentând spusele mele, Bogzi (n.r. vicepreședintele FRGO - Câmpianu Bogdan) a spus că sunt agresiv, iar Cristian Bratu a fost de părere că ar trebui să nu mai fac pe "vedeta locală neînțeleasă" (!?). Am așteptat să primesc contraargumente pertinente sau să știu care sunt interesele reale care au dus la deciziile respective, dar nu am primit nimic!!! Așa că acum mă concentrez exclusiv pe ceea ce fac de atâția ani aici la Bistrița, cu și pentru copiii din Bistrița!

MB: Un mesaj pentru participanții la campionatul european de la Sibiu.

TV: Ce aș putea să le spun copiilor legat de Sibiu?! În primul rând să participe și pe urmă să lupte și să se bucure de propriile reușite.

Pe **Mihai Valentin Șerban** 4 dan l-am îndrăgit din prima clipă, când l-am văzut; avea 10 ani și l-am invitat la radio pentru un interviu. M-a cucerit prin inocență, zâmbet și hotărârea cu care vroia să facă

performanță. Acum un adolescent foarte simpatic, Mihai este deja un model pentru copiii din România, o mare responsabilitate, de care se achită cu succes.

Mihai Valentin Șerban

MB: Dragă Mihai, încep interviul întrebându-te dacă îți mai poți închipui viața ta acum fără să joci GO?

MVS: Cred că viața mea fără GO ar fi una plictisitoare. Consider că GO-ul nu este doar un simplu joc pentru mine. De-a lungul timpului m-a ajutat să-mi fac prieteni din alte orașe, chiar din alte țări.

MB: Ești primul jucător român care la vârsta de 13 ani a ajuns la rangul 4 dan. Cum ai reușit această performanță?

MVS: Cred că această performanță este datorată în mare măsură profesorilor pe care i-am avut până acum (n.r. Teodor Vîrtic și Mirel Florescu) și părinților mei. De asemenea este necesară și munca din partea "elevului"; eu personal m-am străduit cât am putut!

MB: Din datele statistice pe care le am, prima ta participare la un campionat european a fost în 2003, la Cannes în Franța, când erai 20 kyu și te-ai clasat pe locul 41. Ce îți mai amintești de acest prim contact cu GO-ul european?

MVS: Da, primul meu campionat european de juniori a fost la Cannes. Îmi amintesc că în ziua

concursului am intrat într-o clădire gigantică, o clădire cum nu m-ai vazusem până atunci. Cu toate că am fost puțin emoționat când am început concursul am reușit o performanță destul de bună pentru vârsta mea de atunci (n.r. 4 victorii). Țin minte că dintre toți copiii de la clubul nostru, eu terminam cel mai repede partidele și abia așteptam să îi spun domnului profesor că am câștigat.

MB: La ediția din 2004 ai urcat până pe locul 15, pentru ca în 2005, la Kosice, să câștigi primul titlu european de juniori pentru România, cu 5 victorii din 5 runde. Povestește-ne despre acest concurs și despre cum e să fii pe locul 1 de pe podium.

MVS: În 2005, la Kosice, trebuie să recunosc că nu porneam ca favorit la câștigarea titlului european. Mai erau încă vreo 4 jucători mai bine cotați decât mine; de unul mă temeam cel mai tare (olandezul Chao Joshua 4 kyu). Cu toate acestea, munca mea de dinainte de concurs a dat roade, iar în momentul în care țineam trofeul în mână, m-am simțit pentru prima dată cu adevărat în vârful piramidei.

MB: Câștigarea titlului european la GO, ți-a adus și posibilitatea să îți împlinesti un vis legat de pasiunea ta pentru fotbal. Mă refer la călătoria ta la Barcelona la Campionatul Mondial de Go?

MVS: Cred că nu o să pot uita niciodată acea săptămână petrecută în Barcelona. Am vizitat o grămadă de locuri printre care și stadionul renumitei echipe locale. Pe lângă excursiile oferite de organizatori, am avut șansa să joc cu alți copii mai mari decât mine, dar și cu jucători profesioniști, de la care am învățat o grămadă de lucruri.

MB: Doar doi jucători europeni au reușit performanța să câștige titlul și la *under 12* și la *under 18* : Ilia Shikshin și Ondrej Silt. Tu ce zici? Ce ți-ai propus pentru anul acesta?

MVS: Pentru acest an nu am un obiectiv clar. Tot ce vreau este să joc cât mai bine și să fiu în formă maximă la turneu. Desigur că îmi doresc să iau locul 1 la Sibiu, dar sunt sigur că nu va fi ușor.

MB: GO-ul ți-a mai adus o șansă imensă în viață să călătorești în țară, în Europa, dar și în Asia, unde ai avut norocul să întâlnești cei mai mari jucători din lume. Ai fost

în Coreea, în Japonia la invitația Nihon Kiin și la Beijing la prima ediție a WMSG, unde ai făcut senzație în costumele tău nășăudean. Vrei să ne împărtășești și nouă câteva amintiri din aceste călătorii?

MVS: Aceste excursii mi-au oferit șansa să cunosc alte civilizații, alte culturi, dar și alți oameni.

O să încep în ordine cronologică. Cu toate că vizita în Coreea a fost scurtă, am reușit să vizitez orasul Seul și să văd în premieră cum studiază copiii de vârsta mea la o școală de GO. De asemenea am avut onoarea să joc o partidă cu Cho Hunhyun 9P la 7 handicap, partidă câștigată la jumătate de punct :). Printre amintirile plăcute din Seul s-a strecurat și una mai puțin plăcută: la turneul la care am fost invitat alături de sensei Mirel Florescu, după prima rundă jucată și pierdută, m-am ridicat de la masă și mi-au dat puțin lacrimile deoarece am crezut că era un turneu KO. În momentul în care am început să plâng mai tare, vreo 7-8 fotografii au venit spre mine și au început să îmi facă o grămadă de poze, moment în care m-am separat și m-am așezat din nou la masă, ținându-mi o batistă pe față.

Cele mai multe amintiri le am din Beijing unde am stat 2 săptămâni. Am fost impresionat atât de zidul chinezesc, cât și de celelalte obiective turistice pe care le-am vizitat. Atmosfera din sălile de concurs a fost uimitoare. Am avut șansa să-i văd pe cei mai tari profesioniști ai momentului și chiar să joc cu unii din ei. De asemenea, am avut onoarea de a ține steagul României la festivitatea de deschidere a WMSG îmbracat în costumele nășăudean. Acel costum m-a ajutat mai mult decât îmi puteam imagina. Când am plecat de la festivitatea de deschidere, organizatorii ne-au pus la dispoziție câteva autocare pentru a ajunge mai repede la hotel. Din păcate era prea multă lume ca să-i mai găsim pe Cornel&co. Și am decis să mă urc într-un autocar la întâmplare. Ajuns în fața hotelului nu aveam cardul de acces în apartament la mine. Am rugat-o pe o doamnă de la recepție să îmi deschidă și a acceptat, dar cu condiția să fac poze îmbrăcat în costum cu ea și cu colegile ei.

Vizita la Nihon Kiin m-a făcut să mă simt cu adevărat în locul în care a prins rădăcini acest joc. Am avut șansa să joc cu mulți jucători de top din Japonia dar și cu jucători de vârsta mea. Țin să-i mulțumesc lui Vali Gheorghiu, care și-a făcut

timp și ne-a dus prin toate locurile din oras care meritau vizitate.

MB: Îmi spuneai acum câțiva ani că vrei să mergi în Coreea să studiezi GO. S-au mai schimbat planurile tale?

MVS: Anii trecuți plănuiam să merg în Coreea pentru câteva luni sau un an să studiez intensiv GO. Între timp planurile mele s-au schimbat. Am decis să termin liceul, să încerc să obțin un atestat de limbă străină și după ce termin să plec la o universitate în Coreea unde, pe lângă GO, să urmez și o facultate!

Theodor "Teddy" Toma – a reușit să reediteze performanța lui Mihai, aceea de a câștiga, în 2007, al doilea titlul de campion european *under 12*, pentru România. El este produsul celei de a doua căi de învățare a GO-ului – cea din familie – și într-un fel normal împlinește visele tatălui său, care îi îndrumă pașii.

Teddy și Takemiya

MB: Teddy, să începem interviul cu câteva date statistice: la ce vârstă ai participat la primul campionat european și la câte ediții ai fost până acum?

TT: Prima data am fost la Praga în 2002 la vârsta de 6 ani, iar în total am participat la 8 ediții, în fiecare an de atunci.

MB: Ce ediție ți-a plăcut cel mai mult?

TT: Cel mai mult mi-a plăcut în Olanda când am ieșit campion european. Mi-a plăcut și locul unde am fost cazați: în Zandvoord la niște căsuțe ... mari și frumoase. De asemenea mi-a plăcut și piscina, dar cel mai mult mi-a plăcut excursia de 3 zile la Paris oferită de parinții mei

pentru reușită. Singurul lucru neplăcut a fost faptul că pe perioada concursului am fost răcit.

MB: În 2007 ai câștigat titlul european la categoria *under 12*. Povestește-ne cum a fost.

TT: Era ultimul meu an la acea categorie și îmi doream foarte mult să câștig. Dorința mi-a fost îndeplinită și după 6 runde câștigate cu emoție am ajuns campion european. Emoțiile au fost cele mai mari la runda a doua împotriva rusului Alexander Vashurov de 2dan pe care l-am învins doar cu jumătate de punct. Am fost foarte fericit când am primit cupa pentru locul I și pentru că urma să reprezint Europa și România la Campionatul Mondial de Go (desfășurat la Boston) împreună cu alți jucători la fel de buni. I-am făcut o mare bucurie și tatălui meu (Toma Iulian 3 dan) care-și dorea foarte mult să vadă America, dar mai mult ca eu să fiu campion.

MB: Anul acesta este prima oară când se va desfășura și o categorie *under 16* la care participi. Ai șanse la titlu? Care sunt adversarii cei mai puternici?

TT: După părerea mea (și a tatălui meu) aș avea șanse la un loc pe podium, dar vor participa adversari puternici din toate țările și nu se știe niciodată ce se va întâmpla (Alexander Vashurov din Rusia, Mateusz Surma din Polonia, Lukas Podpera din Cehia, și multi alții la fel de valoroși).

MB: GO-ul ți-a oferit șansa să faci călătorii în multe țări din Europa și America și să cunoști mulți copii de vârsta ta. Ți-ai făcut prieteni între adversarii tăi? Țineți legătura?

TT: Cunosc mulți jucători, iar unii îmi sunt foarte apropiați cum ar fi Amir Fragman din Israel și Mateusz Surma din Polonia (primul care m-a felicitat când am ieșit campion european), dar încă nu țin legătura cu niciunul.

MB: Ai avut șansa să participi la numeroase concursuri, alături de seniori, de tatăl tău. Pe care dintre acești jucători ți l-ai lua ca model?

TT: Încă nu mi-am ales un model dar mi-au plăcut japonezii care jucau cu multă seriozitate și pasiune. De asemenea mi-a plăcut și respectul lor pentru GO și pentru adversarii lor. Le-am admirat ținuta și eleganța pentru că întotdeauna veneau îmbracați în costum la partida, își dădeau mâna la începutul și la finalul partidei indiferent dacă erau învingători sau învinși. Mă bucur că am avut ocazia să-i văd în realitate jucând GO la ei

acasă, în Japonia la Nihon-Kiin. Îi admir pe profesioniști mai ales pe Takemiya cu care am făcut poze și care mi-a dat autograful lui.

Sponsori. Organizatori

Nici un eveniment de o asemenea amploare nu se poate finaliza fără un sprijin financiar serios și fără o minte limpede care să țină sub control toate problemele care le implică organizarea unui campionat european.

Românii sunt celebrii pentru ingeniozitatea lor, care de multe ori suplinește rigurozitatea pregătirii și s-a încercat reducerea efectelor acestui “defect genetic” prin găsirea unor aliați riguroși, disciplinați și eficienți - un neamț și un chinez.

Klaus Johannis a fost singurul primar care a răspuns prompt cererii de sprijin, formulate de FRGO. Înainte de a aproba această cerere, “neamțul” a cerut detalii despre eveniment și un deviz estimativ. După ce am transmis toate informațiile solicitate, răspunsul a venit în mai puțin de o lună de la transmiterea solicitării și era unul favorabil.

MB: Domnule primar Iohannis, încep prin a vă mulțumi pentru disponibilitatea și deschiderea cu care ați răspuns cererii adresate de F.R.GO, în octombrie 2008, pentru susținerea organizării Campionatului European de Go pentru Juniori la Sibiu, în martie 2010. În afara argumentelor aduse în cererea de finanțare, ce altceva v-a determinat să răspundeți favorabil, în condițiile în care pe adresa primăriei vin zilnic zeci de astfel de cereri?

KI: Sincer, mi-a atras atenția inițiativa dumneavoastră de a organiza o competiție internațională în contextul în care jocul de GO reprezintă încă un element de relativă noutate pentru țara noastră. Și pentru că motto-ul Sibiului este “Un oraș al culturii – Un oraș al culturilor” mi s-a părut interesant ca în rândul evenimentelor ce se desfășoară în orașul nostru să se numere și această competiție, care promovează noutatea și tradiția în aceeași măsură, provoacă inteligența și contribuie la educația tinerilor.

MB: Sunteți cunoscut și recunoscut, la nivel național și internațional, ca un foarte bun

manager, ca un om echilibrat, ca un politician elegant, dar destul de puțină lume știe că sunteți profesor de fizică. Din perspectiva dascălului, credeți că jocurile minții, în general, și jocul de GO, în special, pot ajuta la dezvoltarea armonioasă a copiilor?

KI: Da, am fost profesor de fizică timp de 14 ani și am făcut cu plăcere această meserie. Am putut observa că o minte antrenată și pusă în fața unor probleme de logică tinde să fie mai performantă pe termen lung, iar acest exercițiu este cu atât mai eficient dacă este început de la o vârstă fragedă.

MB: Ce sporturi practicați, domnule primar?

KI: Din păcate, scuza lipsei timpului este valabilă și în cazul meu. Dar atunci când găsesc câteva clipe libere, îmi face mare plăcere să mă plimb cu bicicleta sau să joc tenis.

MB: Sibiul a devenit o oază europeană care găzduiește 365 de zile pe an evenimente culturale, sportive, etc. Cum ați reușit acest lucru și ce beneficii aduce orașului acest maraton non-stop de manifestări locale, naționale și internaționale?

KI: Sibiul a fost mereu un oraș al evenimentelor culturale, cu o moștenire notabilă în acest sens. Dar este adevărat că anul 2007 a rămas de referință pentru Sibiu ca număr de evenimente – peste 2000 pe parcursul întregului an. Prin agenda cultural-sportivă putem sprijini în continuare operatorii culturali să organizeze evenimente la Sibiu și am încercat să selectăm în cadrul acesteia evenimente de cea mai bună calitate, pentru un public cât mai larg. Pe de altă parte, există și evenimentele cu tradiție cu un public fidel, care s-au constituit într-un nucleu cultural de referință pentru dezvoltarea și atragerea altor evenimente.

Despre beneficiile pe care le aduce acest maraton al evenimentelor pot să spun că acestea sunt multiple. În primul rând acestea contribuie la promovarea și perpetuarea moștenirii culturale pe care o are Sibiul, precum și la vizibilitatea acestuia în rândul destinațiilor turistice. În al doilea rând, atragerea turiștilor interesați de domeniul cultural contribuie în mod evident la dezvoltarea turismului local și mai departe la creșterea economiei locale, a nivelului de trai pentru locuitorii orașului etc.

MB: Până acum Sibiul era cunoscut și ca reședință a celui mai bun jucător român de șah – Dieter Nisipeanu. Sper că după încheierea

Campionatului European de GO notorietatea și vizibilitatea jocului de Go să crească în Sibiu și peste câțiva ani să apară și aici un campion de juniori la GO!

KI: Organizarea unui campionat european este cu siguranță un angajament important, cu un potențial excelent pentru creșterea vizibilității. Prin urmare, consider că în acest fel sunt create toate premisele pentru ca și Sibiu să dea un campion la GO.

MB: La ediția sibiană a Campionatului European de GO sunt așteptați peste 200 de copii, cu vârste cuprinse între 5 și 18 ani, din aproape întreaga Europă. Aveți un mesaj pentru participanții la această manifestare?

KI: Întrădeavă, această competiție va presupune un efort substanțial de organizare, având în vedere nevoile specifice fiecărei vârste. Aș vrea în primul rând să-i felicit pe toți participanții pentru faptul că au ales să practice acest sport al minții. Acest exercițiu le va prinde bine în organizarea gândirii, în înțelegerea conceptului de perseverență. Le urez mult succes, iar dumneavoastră, organizatorilor, vă doresc să aveți o ediție de excepție în Sibiu!

Zhang Wei

Institutul Confucius este o instituție non profit care promovează limba și cultura chineză în întreaga lume. Sediul central este în Beijing. Filiala pilot a fost deschisă în vara anului 2004 la Taskhent în Uzbekistan, urmată de prima filială oficială inaugurată în noiembrie 2004 la Seul. În Europa de est, prima filială a fost deschisă la Belgrad, în august 2006, iar prima filială românească și-a deschis porțile la Sibiu în noiembrie 2007, în cadrul Universității "Lucian Blaga".

Iată ce mi-a spus domnul Zhang Wei, directorul filialei sibiene și jucător de Go 3 kyu, despre activitatea institutului și implicarea acestuia în susținerea EYGC 2010.

ZW: Misiunea noastră este să-i ajutăm pe cei care sunt interesați de studierea limbii și culturii chineze și să promovăm schimburile prietenești dintre China și România, în educație și cultură. Din anul 2007 am organizat cursuri de limba chineză pentru studenți, elevi și alte categorii de public. Am avut și alte activități culturale, incluzând expoziții de artă plastică,

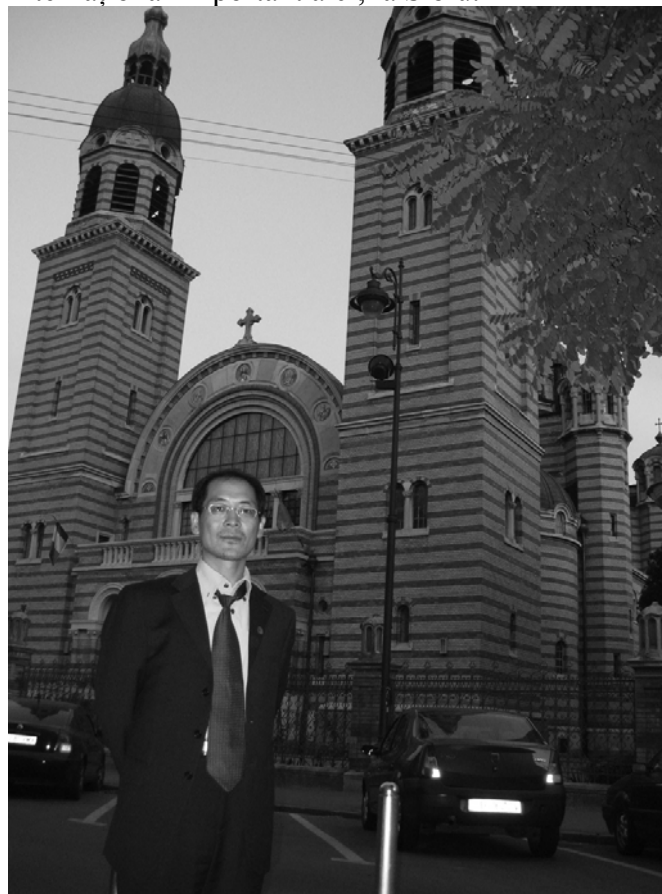
competiții de tenis de masă, sărbătorirea festivalului primăverii și a zilei copilului. De asemenea, anul trecut am organizat cu succes o școală de vară la Beijing, pentru câțiva studenți din România.

MB: De ce v-ați implicat în susținerea Campionatului de GO pentru juniori de la Sibiu?

ZW: De ce?! În primul rând, am decis să sprijinim acest eveniment pentru că este vorba de un joc care ajută oamenii să își fortifice caracterul și înțelepciunea. În China veche, Wei Qi era considerat una dintre cele 4 componente de bază ale educației unui bărbat sau a unei femei; trebuiau să învețe GO, alături de muzică, pictură și calligrafie.

În al doilea rând, noi avem propria echipă care reprezintă Institutul. Sperăm ca membri echipei noastre să participe la acest campionat.

În al treilea rând, dorim să ne aducem contribuția la organizarea unui eveniment internațional important aici, la Sibiu.

Zhang Wei

MB: Spuneți-ne care este sistemul de învățare al GO-ului, în China, pentru copii?

ZW: În ultimii 30 de ani am fost martorii creșterii numărului de oameni interesați de acest

joc, inclusiv o mulțime de copii. Vorbim totuși de o disciplină opțională în sistemul educațional.

În zilele noastre este foarte ușor pentru cei care doresc să își îmbunătățească tăria de joc, deoarece în China sunt 2 posturi de televiziune prin cablu, specializate pe programe specifice de GO.

MB: Care este, după opinia dumneavoastră, vârsta optimă pentru începerea studiului jocului de GO?

ZW: În China, unii copii încep să joace la 5 sau 6 ani, dacă părinții doresc să facă din ei jucători profesioniști; cei mai mulți dintre părinți consideră însă jocul ca pe o modalitate de a le îmbunătăți celor mici coeficienții de inteligență ratională IQ și emoțională EQ. Părerea mea personală este că oricine poate începe să joace la orice vârstă, atâta vreme cât GO-ul este o artă plină de concepte filozofice, cum ar fi cel de câștig și pierdere sau cel de a face alegeri.

Jocul de GO este diferit de alte jocuri care se joacă pe o tablă, deoarece în el nu există "regi sau regine" și fiecare piatră este egală cu celelalte piese prezente pe tablă, din punct de vedere al potențialului. Valoarea piesei depinde doar de valoarea poziției pe care alegi să o joci. De aceea am spus că este un joc al alegerilor, un joc al șanselor egale, un joc al echilibrului.

MB: În cartea sa *Analects* (Volumul 17, Capitolul 22) Confucius spunea că jocul de Go este o opțiune pentru cei care nu au altceva mai bun de făcut decât să mănânce toată ziua, în loc să își "hrănească" mintea. Pornind de la această cugetare, care este mesajul dvs pentru juniorii participanți la Sibiu?

ZW: Tot Confucius spunea : "Nu-i așa că este minunat să ai prieteni care vin la tine de departe?"

Vreau să exprim cele mai calde urări de bun venit tuturor participanților și să le doresc sincer să aibă un timp plăcut și multă distracție pe toată durata șederii lor în acest oraș minunat – Sibiu.

Sorin Pădurariu a fost desemnat de conducerea FRGO, în vara anului 2009, directorul Campionatului European de Juniori, ediția a XV-a.

Sorin Pădurariu

MB: Domnule Pădurariu, cum stați cu pregătirile (interviul a fost realizat la data de 22 ianuarie)?

SP: Pregătirile merg bine, deși suntem permanent sub posibilitatea de a nu primi banii de la primăria Sibiu, din motive ce țin de mersul vieții politice de la noi (buget național votat cu mare întârziere, buget local încă nevotat, jurizarea proiectelor nefăcută etc.). Banii pot fi virăți doar după aceste etape, iar întârzierile ne expun la riscul de a nu-i mai primi (dacă se aprobă bugetul de sport după eveniment). Am primit asigurări de la cei responsabili că vom primi banii și că ne putem baza pe ei, dar până nu ajung în contul federației nu pot să fiu încă 100% sigur. Nu e vina primăriei, lor nu le pot reproșa nimic, dar asta e situația. Acum mergem înainte luând doar în calcul și posibilitatea de a da înapoi în ultimul moment la unele cheltuieli (și implicit acțiuni).

MB: Vorbiți-ne puțin despre locație și ce soluții ați găsit pentru noua formulă de organizare a turneului care are din acest an 3 categorii de vârstă: under 12, under 16 și under 12.

SP: Locul desfășurării este Cercul Militar Sibiu. Noi, sibienii, am găsit sprijin acolo de la domnul director Marcel Japie și pentru întâlnirile săptămânale ale clubului nostru. El ne-a sprijinit cu multă amabilitate și pentru EYGC. Sala mare de spectacole de la demisol va fi locul unde se va desfășura concursul, plus alte festivități și unele dintre acțiuni. Mai avem acces și la 2 săli (conferință + lectură) pentru workshop-uri, la sala de ședințe, plus holul mare de la intrare. Dacă o să mai fie nevoie și de alte spații o să găsim de asemenea sprijin, sunt convins.

Grupele oficiale sunt: under 12 și under 16.

Doar aceste grupe mai există oficial pentru EGF, doar ele vor da dreptul calificării la WYGC. Această nouă regulă este valabilă de anul acesta, când s-a realizat unificarea cu sistemul din Asia. Noi am decis să facem și grupa de under 18, care va desemna un campion european, dar din care nu va fi nici o calificare la WYGC. Pe lângă aceste grupe de juniori, va exista și un Open pentru însoțitorii copiilor și pentru toți cei care vor să vină la Sibiu să joace GO.

MB: Primăria din Sibiu s-a implicat în organizarea acestui eveniment, susținând-o financiar cu suma de 15.000 Euro. Cum vor fi distribuiți acești bani? Ce sumă se va deconta copiilor participanți?

SP: Această sumă ne va ajuta la o mulțime de cheltuieli, în lipsa sprijinului de la EGF. 2010 e primul an fără acest sprijin, Fundatia Ing nemaialocând acești bani din motive de criză financiară. Suma pierdută de la EGF este aproximativ egală cu ceea ce am primit de la Primăria Sibiu.

Categoriile mari de cheltuieli sunt: participarea lui Saijo sensei, materiale promoționale, cadouri și premii, festivități și, bineînțeles, sprijin pentru cazare și transport pentru participanți. Mai sunt și multe alte cheltuieli mai mici pentru care nu e locul aici să le prezentăm foarte detaliat.

MB: Ne puteți spune ceva despre evenimentele conexe care vor avea loc pe perioada campionatului?

SP: Vor fi workshopuri de cultură japoneză, prezentări pentru vizitatorii care nu știu GO (și lecții ad-hoc), partide demonstrative, partide comentate, simultane și un spectacol de deschidere.

MB: Un astfel de eveniment merită mediatizat pe măsură. Care sunt partenerii media?

SP: Tribuna, ziarul local cel mai citit în Sibiu, Antena 1 Sibiu și Realitatea Sibiu. TVR-ul va fi de asemenea prezent, dar nu știu încă dacă poate fi încadrat ca partener media.

MB: Copiii joacă pentru frumusețea jocului, dar s-ar bucura și de premii. Există astfel de surprize? Ni le puteți dezvălui măcar parțial?

SP: Intenția noastră este să existe atât

premierii în bani pentru primii clasati în fiecare grupă, cât și cadouri pentru toți participanții. Pachetul final îl vom definitiva pe măsură ce bugetul devine o certitudine. O să mai fie și câțiva sponsori. Unul din cei confirmați până acum este Institutul Confucius din cadrul Universității "Lucian Blaga" din Sibiu. Contribuția este semnificativă, adică 10.000 ron și de aceea am vrut să-l pomenesc încă de acum.

III. CAMPIONATUL EUROPEAN DE GO JUNIORI - VIITOR

Martin Stiassny este președintele EGF - Federația Europeană de Go. Înainte de a vă spune ce mi-a împărtășit, cu sinceritate și amabilitate, despre proiectele sale, m-am gândit să vă prezint cartea lui de vizită, cu adevărat impresionantă, mai ales în domeniul managementului sportiv.

A învățat să joace Go în 1967, pe când studia matematica la Berlin și a devenit shodan în 1970. S-a mutat în Germania de vest, a început să lucreze la IBM și nu a mai jucat GO, câțiva ani buni. A revenit în GO în 1976 și a început să organizeze competiții la Duesseldorf (1978), fiind ales președinte al FGGO - Federația Germană de GO - în 1982. A fost timp de 12 ani președintele acestei federații, cu o pauză destul de lungă în anii '90; s-a remarcat prin organizarea a 3 Congrese Europene în Germania (1979, 1988, 2000) și a altor turnee importante cum ar fi Campionatele Europene pe echipe la Duesseldorf și Koln, la care au participat echipe din Cehia, Ungaria, Rusia, Polonia pe lângă țările vest europene, chiar în perioada în care cortina de fier nu căzuse încă! În 2004 a demisionat din funcția de președinte al FGGO, deoarece locuia multe luni pe an în Suedia și preluase noi sarcini în structurile de conducere ale GO-ului european. Din 2003 este ales membru al consiliului de conducere al EGF, îndeplinind timp de 6 ani funcția de vicepreședinte, iar din iulie 2009 a devenit președintele Federației Europene de GO. În 2004 a fost numit director pentru Europa în cadrul IGF - Federația Internațională de GO.

Martin spune că dacă experiența lui ca manager este undeva la 6 dan pro, tăria sa ca jucător de GO a scăzut undeva la 3 kyu. În ultimii ani a încercat să dezvolte jocul de Go și în Suedia,

organizând turneul și tabăra de GO de la Leksand (unde locuiește); până acum, cel mai mare eveniment pe care l-a organizat aici, cu mare succes, a fost Congresul European de Go din 2008, la care au participat mai mult de 700 de jucători. Și acum iată interviul pe care mi l-a acordat cu mare amabilitate Martin Stiassny.

Martin Stiassny

MB: Luna viitoare România va fi gazda, a celei de a XV-a ediții a EYGC. Organizatorii români au fost foarte norocoși deoarece au primit un dublu suport financiar de la domnul Klaus Iohannis, Primarul Sibiului (15.000 Euro + locația gratuită a turneului) și de la domnul Zhang Wei directorul Institutului Confucius – filiala Sibiu (2000 Euro). Cum s-a implicat EGF în susținerea evenimentului? Veți fi prezent la aceasta manifestare?

MS: Pentru EGF, Campionatul European pentru Juniori a fost întotdeauna cel mai important eveniment după Congresul European. Mă bucur să vă spun că și EGF va acorda un sprijin financiar de 2.500 de Euro cu toate că sponsorul tradițional Fundatia Ing a încetat orice sponsorizare pentru GO-ul european. Admir efortul mare pe care organizatorii români l-au făcut pentru a găsi sponsori atât de importanți. Este un mare succes, unic în Europa pentru moment. Aștept bineînțeles un nou impuls pentru comunitatea

tinerilor jucători de GO. Știu că organizatorii români sunt foarte puternic angajați nu numai în turneul propriu zis, dar și în a oferi evenimente conexe, așa cum ar fi lecțiile oferite de Saijo sensei, prietenul nostru din Nagoya. Propunerea mea este ca fiecare să profite de prezența lui Saijo Masataka, pentru că fiecare vrea să joace GO mai mult, mai bine, cu mai mult entuziasm... Sper că foarte mulți jucători europeni vor găsi drumul spre România. Sunt foarte optimist în legătură cu acest campionat și EGF va fi reprezentat la Sibiu de doamna vicepreședinte Jana Hricova, care răspunde de problemele juniorilor. Îmi pare rău ca nu pot ajunge la Sibiu, dar pentru cei tineri, prezența Janei este mai importantă decât a mea.

MB: Pentru că am început să vorbim despre GO și despre copii, puteți să îmi spuneți dacă ați predat GO celor mici?

MS: Nu, nu am fost niciodată profesor pentru copii. Dar am fondat multe grupuri de studiere a jocului de GO și am puțină experiență în special în lucrul cu studenții.

MB: România are o experiență de peste 15 ani în ceea ce privește predarea GO-ului în școlile publice. Care este situația în celelalte țări membre EGF?

MS: Situația este diferită în funcție de condițiile fiecărei țări. Cunoscut bine activitățile deosebite din Cehia, Germania și Olanda. Întotdeauna succesul depinde de disponibilitatea profesorilor. De exemplu, în Germania lucrurile merg bine acolo unde există un profesor jucător de GO, care oferă ore de studiu în programele after school. Este dificil să intri în școală, dacă nu cunoști pe cineva din comunitatea profesorilor. În rest nu este foarte clar, ce se întâmplă cu predarea GO-ului în școli. Dar știu că Jana Hricova tocmai a început să contacteze federațiile și să facă un studiu pe această temă.

MB: Care sunt proiectele dumneavoastră ca președinte al EGF pentru 2010 și care sunt cele pe termen lung, în speranța că veți reuși să faceți unele schimbări, în bine, pe gobanul european?

MS: După ce am pierdut aproape toți sponsorii, principala mea sarcină este să găsesc noi sponsori pentru EGF, nu numai pentru un turneu. Aceasta înseamnă legături bune în țările europene și, bineînțeles, în China, Japonia, Coreea și Taiwan. Este o sarcină grea. Dacă voi reuși vreau să lansez un sistem gen Liga europeană pentru

echipele naționale, cu jocuri preliminare pe internet și jocuri finale, față în față. Eu cred în turneele pe echipe. Ideea acestui gen de turneu este în creștere de la an la an și vreau să o dezvolt, deoarece este în conformitate cu ceea ce am realizat încă din anii '80. O altă direcție este cea a întâlnirilor transatlantice – competiții între Europa și America de Nord. Următorul meci este programat pentru aprilie 2010 și (news alert!!!) campionii de la Sibiu vor face parte din reprezentativa europeană!!

Viziunea mea pe termen lung în Europa poate fi rezumată astfel: mai multe întâlniri internaționale, mai multă cooperare între țări. GO-ul este un fenomen internațional. Turneele locale sunt simpatice, dar ar trebui să ne dorim mai multe turnee internaționale de weekend unde să avem posibilitatea să învățăm, să ne distrăm, să avem o scurtă vacanță și să jucăm GO.

Îmi place ideea taberelor de GO, unde jocul să însemne punctul comun pentru toți participanții, tineri sau bătrâni, bărbați sau femei. Deci avem nevoie de evenimente; cel mai bun exemplu: cea mai recentă tabără de Go din Olanda, organizată imediat după Crăciun, care a avut un mare succes anul trecut, la cea de a doua ediție, animată de prezența unor jucători profesioniști și de multă distracție. Am mai multe idei, poate peste 3 ani mă întrebați ce s-a ales de ele.

MB: Marile proiecte au nevoie de aliați puternici. Care sunt partenerii pe care vă bazați acum? Care va fi rolul Centrului Cultural European de Promovare a GO-ului în planurile dumneavoastră?

MS: Este foarte dificil să vă răspund. În primul rând, mă bazez pe entuziasmul jucătorilor de GO. Exemplul cel mai recent în acest sens a fost organizarea unui turneu cu 240 de jucători, în numai 2 luni, pornind de la zero – cupa KIDO de la Hamburg.

GO-ul în Europa încă depinde de oamenii care lucrează voluntar, fără să câștige bani din asta. Al doilea grup pe care mă bazez sunt jucătorii puternici din Europa. România se afla aici în top, împreună cu Rusia. Din nou vorbesc de persoane speciale, de ideile lor, de angajamentul lor și de intențiile lor puternice de a schimba ceva în Europa.

În acest moment, nu avem parteneri puternici din punct de vedere financiar, companii care să sponsorizeze GO-ul european, cu excepția celor de la Pandanet. Dar cu siguranță nu este de ajuns.

Rolul Centrului Cultural European de promovare a GO-ului din Olanda trebuie redefinit, după ce a pierdut Fundatia Ing ca sponsor; și este un proces în derulare. Structura actualului centru este depășită pentru nevoile reale ale întregului continent. Poate că ar fi mai folositoare mai multe astfel de centre, mai mici, amplasate în mai multe țări europene.

MB: Dezvoltarea GO-ului european a fost influențată de japonezi în anii '70 – '80. Perioada '90 - 2000 a fost dominată de prezența jucătorilor coreeni, care au ales Germania ca principală locație. După WMSG Beijing 2008, China pare să se trezească la viață și a sprijinit desfășurarea Congresului European de la Groningen. Ce urmează?

MS: Ei bine, scenariul s-a schimbat, cu adevărat, așa cum l-ați descris mai sus. Cu China contactele sunt în creștere. Și anul acesta vom vedea marea companie chineza Zhuyeqing Tea ca fiind principalul sponsor al Congresului European. Dar știu că și coreenii vor să ajute Europa în câteva proiecte, dar deocamdată nu pot vorbi despre ele. Cu siguranță vom vedea câțiva pași care vor fi făcuți în 2010 în aceste două direcții: China și Coreea. Dar multe proiecte sunt încă “sub acoperire”. Ne aflăm în situația fericită în care diferite țări din Asia ne oferă ajutorul: cele două menționate mai sus, la care se adaugă Japonia și Taiwan.

Ce urmează? Mai multe evenimente la care jucătorii europeni vor primi invitații. Îi așteptăm pe prietenii din țările asiatice să vină în Europa. Au nevoie de noi ca “să vândă” GO, ca pe un produs internațional. De exemplu, se gândesc la un sistem propriu pentru profesioniștii europeni. Cu siguranță că nu este prioritatea mea numărul unu, dar pentru că tot am început să visăm....

Revenind cu picioarele pe pământ: aștept mult mai mult de la contactele mele cu China, inclusiv ca jucătorii amatori chinezi să joace în turneele europene. În același timp caut noi oportunități pentru jucătorii europeni care să fie primiți în școlile din Asia, pentru stagii scurte de câteva luni, stagii în care aceștia să locuiască în gazdă la familii de jucători de GO. Sunt lucruri de

care cred că avem nevoie pentru a întări scena europeană a GO-ului.

MB: Am înțeles că la ediția din acest an a Jocurilor Asiatice se va desfășura, pentru prima oară în istorie, o competiție de GO. Pare a fi un pas important către statutul de sport olimpic al jocului de GO. Ce știți despre acest lucru? Și ce noutăți despre cea de a doua ediție a Jocurilor Mondiale ale Sporturilor Minții?

MS: Ei bine, știu că la Jocurile Asiatice GO-ul apare ca o nouă disciplină sportivă, și turneul este așteptat ca evenimentul de top al anului. De aceea a fost necesară și mutarea Cupei Primului Ministru din Coreea și a Campionatului Mondial de Go Perechi în octombrie 2010. Probabil că vom vedea numeroase turnee de calificare în Japonia, Coreea și China, pentru această mare competiție. Știu că toți organizatorii sunt foarte motivați să ofere un start bun GO-ului la Jocurile Asiatice. Cu siguranță Comitetul Olimpic Internațional va urmări intrarea GO-ului pe scena sporturilor olimpice. Cu ocazia WMSG de la Beijing 2008 am câștigat mulți prieteni de la Comitetul Olimpic Internațional, deci vom avea de a face cu o nouă experiență, în care organizatorii chinezi vor obține un nou succes în promovarea GO-ului.

În legătură cu Jocurile Mondiale ale Sporturilor Minții, următoarea ediție – a doua – este programată în 2013. Mai multe orașe și-au anunțat interesul de a găzdui acest eveniment uriaș: Macao, Dubai, Guangzhou, Adelaide... Dar, până azi nu este decis nimic. În schimb, vă spun în premieră o veste bună: vom putea avea un mic "WMSG" în China, în septembrie 2011, turneu la care Europa va putea trimite o echipă. Sunt programate 3 turnee: echipe băieți, echipe fete și perechi. Campionatul European pe echipe din 2010 din Suedia va fi criteriu de calificare pentru acest eveniment organizat de Sport Accord (fostul GAISF). Așa cum știți actuala campioană europeană este România.

MB: În final am să vă pun două întrebări cu caracter personal, cu permisiunea dumneavoastră:

- ce știți despre România și despre jucătorii români de GO;
- vă puteți imagina viața fără GO?

MS: România este una dintre puținele

țări din Europa în care nu am fost. Deci cunoștințele mele sunt foarte limitate.

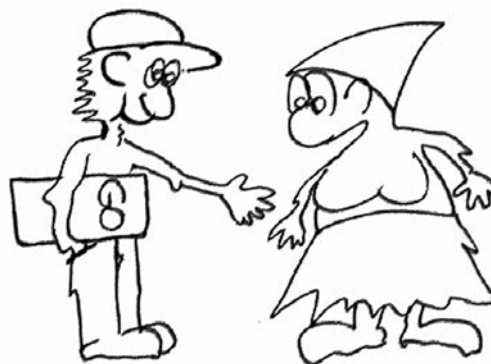
În schimb știu foarte multe despre GO-ul românesc. Cu Cătălin Țăranu am vorbit deseori, mai ales după ce s-a întors din Japonia. De asemenea, Cristian Pop și Cornel Burzo îmi sunt buni prieteni – i-am întâlnit de multe ori la campionatele mondiale și la congresele europene. Știu, mai mult sau mai puțin, despre toți jucătorii de top și când ne vedem vorbim nu numai despre GO, dar și despre ideile lor, despre ce se întâmplă în România (foarte mult!!) și despre ceea ce așteaptă ei, de exemplu mai mult sprijin de la EGCC și de la EGF. Sunt foarte fericit văzând că activitatea în România este în creștere și Sibiu este un exemplu strălucitor care arată că se pot găsi sponsori și în Europa. Încă odată spun, depinde de oamenii care sunt angajați cu entuziasm.

La a doua întrebare vă răspund: NU! Nu pot să îmi imaginez viața fără GO. Pentru mine nu este vorba numai de joc. Este vorba despre oameni, despre scenă, despre prieteni și prietenii, despre modul în care ne ajută să ne înțelegem unul cu celălalt, să fim o mare și unică familie. Jocul de GO mă ajută să rămân tânăr, cel puțin așa gândesc!

MB: Un mesaj pentru participanții la campionatul de la Sibiu ...

MS: În numele EGF sunteți bineveniți la EYGC 2010. Nu uitați – GO-ul este un joc! Deci bucurați-vă, nu toți puteți fii câștigători, dar cu siguranță veți câștiga mai mulți prieteni. Succes și vă doresc să vă bucurați de fiecare clipă petrecută la turneu!

Proverbe:

Hai să-ți citească baba în palmă: linia a doua este linia vieții, linia a treia e linia teritoriului iar linia a patra este linia influenței ...

Caricatura: Kirugoro

Paralele

Kirugoro

S-a discutat mult despre valențele GO-ului, despre modurile în care acest joc poate fi privit. Unii îl consideră doar un joc și atât, alții un sport (ce-i drept, al minții), alții spun că ar fi artă. Probabil că GO-ul e ceva din toate acestea, doar că fiecare vede în el ceea ce e mai aproape de formația sa. Ce vedeți în imaginea de mai jos? O tânără? O bătrână? Uitați-vă bine!!! Și una, și alta, depinde cum privești!

Pentru cei cărora le e greu să vadă GO-ul ca artă, reiau câteva aforisme cu valoare universală ale lui Constantin Brâncuși, într-o încercare de "ajustare a focalei".

Simplitatea este o complexitate rezolvată.

*

În artă, ceea ce importă este bucuria. Aveți fericirea să contemplați. Aceasta este totul.

*

Lucrările nu sunt greu de făcut, ceea ce este greu este de a ne pune în starea de a le face.

*

Simplitatea este o complexitate rezolvată. Pericolul simplității este ... grosieritatea.

*

La ce bun să lucrezi după modele? În acest fel nu ajungi să sculpezi decât ... cadavre.

*

Trupul omenesc este frumos numai în măsura în care oglindește sufletul.

*

Trebuie să cauți întotdeauna și să găsești o detașare e tine însuși.

*

Eu aș vrea să creez așa cum respir.

*

Să fii isteț este ceva, însă să fii onest, aceasta într-adevăr merită osteneala.

*

Îmi amintesc mereu: nu m-ai fi căutat dacă nu m-ai fi găsit demult!

*

Aceia care nu se lasă ispitiți pe urmele competiției, lasă în aceeași vreme să le degenereze forțele creatoare.

*

Nimic nu se înalță la umbra măreților arbori.

*

Naturalitatea, în sculptură, constă în gândirea alegorică, simbol și sacralitate, sau în căutarea esențelor ascunse în material; iar nu în reproducerea fotografică a aparențelor exterioare. Sculptorul este un gânditor, iar nu un fotograf al unor aparențe derizorii, multiforme și contradictorii.

*

Opera de artă trebuie creată ca o crimă perfectă: fără pată și fără urmă de autor.

*

Eu nu creez Păsări, ci zboruri.

*

O sculptură desăvârșită trebuie să aibă darul de a-l vindeca pe cel care o privește.

*

O sculptură nu se sfârșește niciodată pe postamentul său, ci se continuă în cer, în piedestal și în pământ.

*

Trebuie să încerci neconținut să urci foarte sus, dacă vrei să poți să vezi foarte departe ... Și merită să încerci să faci totul, în speranța că vei putea odată să intri în împărăția sferelor înalte.

*

Eliberează-te de pasiuni, eliberează-te de pofte, eliberează-te de greșeli – acestea sunt trei precepte, zale și scut, pentru orice Spirit. Purtând această armură, ești puternic contra răului - devii invulnerabil.

Noutăți editoriale!!!

A apărut cartea domnului Păun, “Printre frații mai mici ai GOului”

În cuprinsul acestui volum găsim:

1. Puțină istorie
2. *Cinci-în-rând*
3. O partidă simplă
4. Formații importante
5. Sfaturi generale
6. Negrul învinge totdeauna
7. Cele 12 deschideri indirecte
8. Cele 12 deschideri directe
9. Analiza unei deschideri
10. Trei probleme
11. *GO-moku*
12. Serie VCF
13. Puțină terminologie
14. Tot despre formații speciale
15. Regulamentul *Renju*-lui vechi
16. Pe marginea regulamentului
17. Ordinea mutărilor
18. Mutări pregătitoare
19. Apărare și contraatac
20. Primul campionat mondial
21. Trei probleme gradate
22. Douăzeci de probleme
23. Douăzeci de probleme: rezolvări
24. *Renju* actual
25. Zece partide
26. Alte variante
27. *Pente*
28. Anexă: Regulamentul oficial al *Renju*-lui

